

1.
1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.

1691.

1. Donat, Johann Christophorus : De virginum jure. Voss
Tunspawen. Recht. 3 Bunde.
2. Siquelien, Joh. Lucas : De liquidatione et per eam consti-
tuto liquido.
3. Fiedler, Johann : De assassinio
4. Fleischer, Henric. Georg Philipp : De dispositione per
relationem et schedulam
5. Haffmann, Christoph Mauric : De controverso cele-
stis hereticis interdictis scrupulis.
6. Lincke, Henric : De jure rei publice Northen
gensis
7. Moller, Joh. Guil : De Volcatio Gallieans
8. Moller, Joh. Guilielmus : De omnino diebus -
Dominicis.
9. Schenk in Tefersdorf, Christoph : De jure mellici Tri-
um Tadel. Recht.

10. Willeo, Bartholomaeus: De cautelis iudicialibus.

1691

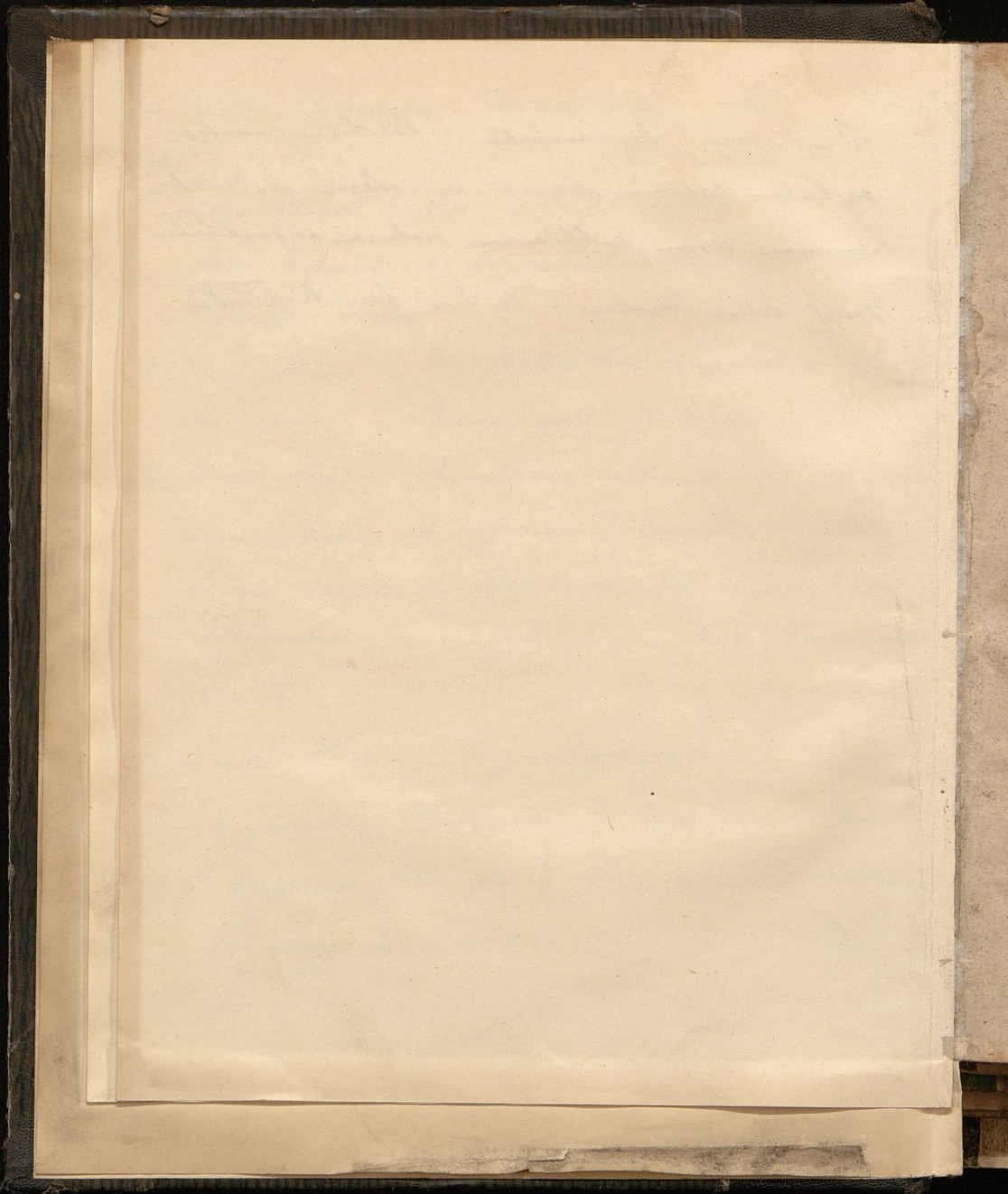
1. Fritsch, Christian Liefried: De jure alterumendi, inter
status Imperii, de procedentibus servitutibus et voti
certantibus, receptis
2. Linck, Henricus: De fraternitate compulsoaria. Von
der Schmanß - Bruderschaft. 2 Bände
3. Linck, Henricus: Juratoriali cautionis usum, quoad
reconvictionis et expensarum punctum, ex jure
Civilis pariter ac Statuto Hamburgensium
Declarationum: . . . publicae: . . . Inquisitionis sub
jicitur.
4. Lincke, Henricus: De jure episcopali.
- 5.^{ae. et} Wagenschulz, Christophorus: De rege Romanorum.
- 6.^{ae. et} Wagenschulz, Christophorus: De re monetalibus veterum
Romanorum 2 Bände.

7a 26

= Wagenseil, Joh. Christoph: Practica practica
exhibens rationis status et statibarum moderatum
omnium rerum publicarum naturam ac qualitates.

J. Wueff, Joh. Christoph: De jure familiaritatis

19. DA DOMINE INCREMENTUM!
DISSERTATIO JURIDICA

DE

1691 200
FRATERNITATE
COMPOTATORIA,

Von der Schmaus-Brüderschaft.

PRÆSIDE

DN. HENRICO Winc / D.

Antecess. ac Consil. Noric.

P. 5/2,
PATRONO ac PROMOTORE suo submissâ animi observan-
tiâ etatem suspiciendo,

IN CELEBERRIMA ALTORFFINA

d. 18. August. Anno M. DC. LXXXI.

Placidæ Eruditorum Disquisitioni

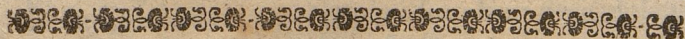
publicè submissa

AB

AUTHORE

JOHANNE PETRO HENRICI,

Budisâ-Lusato.

ALTDORFFI

LITERIS SCHÖNNERSTÄDTIANIS.

15

DA DOMINE INCREMENTUM!
DISSERTATIO JURIDICA

DE
FRATERNITATE
COMPOTATORIA,

von der *Erziehung* *Erbschaft*
PRÆSIDE

DN. HENRICO *Wind* D.

Äussere, ac *Concl.* Honor.

PATRONO ac PROMOTORE *des* *seiner* *univ.* *offic.*

IN CELEBRATIONE ALTORUM

die 18. Augusti Anno M. DC. LXXXII.

Publicæ Eruditionis Disputationi

publice submissis

AUTHORE

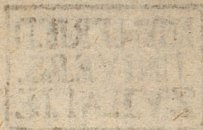
IOHANNI PETERO HENRICO,

Burgis. I. Juris.

1782

ALTDORFER

Druck des Schönheitsvertrages

DA DOMINE INCREMENTUM!

PRÆLOQVIUM.

Pecimen quoddam Academicum editurus, rarum insimul & charum thema meditabar. Licuerat animadvertere, oscula tam fordissimis sæpè ancillis, quam formosissimis fœmellis illata rem plerisque esse acceptissimam. Nescio quibus exinde cogitationibus captus, dulcedinem eorum, applicatione pulcherrimæ omnium Themidi tentandâ, experiri constitueram. Nec dereliquissem animum, variis jamjam ad eam eò melius expediendam notatis instructus, de pluribus comparandis sollicitus; nisi sacratissimam Virginem *B. Dn. D. Paulo Francisco Romano, JCo & Antecess. Lipsiens. celebratissimo*, jamjam satis osculis exceptam & amatam vidissem. Ergò, quod aliis quidem fœminis haud inconsuetum esse, multoties audivi, de facili meæ, post tantum & undiquaq; amabilissimum Virum, prorsus imperitæ, à quâ nihil jucundi, nihil elegantis exspectari poterat, tenuitatis admissione mihi dubitanti, violenta invitæ ereptio admodum periculosa videbatur. Repulsam itaque facillè non sine contemptu

ferendam, actionemvè injuriarum evitare satius ratus
planè destiti. Aliud proinde inquirenti argumentum in
mentem demùm veniebat præfens de FRATERNITA-
TE COMPOTATORIA, ut rarum, nec forsàn inutile,
ita vel solò nomine jucundum & plausibile. Neq; enim
hactenus, quod quidem novi, sub cujusquam incude su-
davit. Neq; tamen, spero, quisquam me commenti aut no-
vitatì arguerit, in quò certè suam quotidiani usùs & Ju-
risprudentiæ nostræ sortis, quæ nulli ultrà id, quod semel
constitutum est, ingeniosum esse concedit, proderet igno-
rantiam haud laudandam. Sanè antiquissima, quò longiùs
à cæteris absunt, quoq; tristiori ingenio est censor aut vi-
tuperator, eò frequentius habitum speciemque novitatì
mentiuntur. Saltem suavitas non displicebit. Non enim fa-
cile omnibus integrum erit, austerum semper Catonem
imitari. Quare nec jocosa alicubi inspersa anxie deprecor.
Methodò, pro ratione ingenii mei, usus sum simplici ac
planà, fortè non omnibus æquè probandà. Solatio erunt
aliorum Magnorum exempla, nullà existente Lege, quæ
uniuscujusque tractationem præscribat. Cæterum, uti in
nomine Domini Nostri JEsu Christi ad omnia consilia
omnesque actus si ex votò cedere velis, progrediendum,
l. 2. pr. C. de offic. Præf. Præf. Afr. c. cum Paulus. I. qu. I. ita in
eodem Exercitium præfens ordior

FELICITER !

THES.

THES. I.

Acturus itaque de Fraternitate computatoriâ parum sollicitus ero de incunabilis vocabulorum. Res enim est, si non otiosa prorsus quæstionis & proletaria, judicio *Dn. Eckolt. ad ff. tit. de A.R.D. §. 1. & Nazit. in Dissertat. de Consc. Advoc. cap. 1. pr.* Criticorum tamen & Grammaticorum pulpitis, quàm Jctorum cathedris dignior. *Magn. Dn. D. Carpz. Fautor & Præceptor meus in almâ Lipsiensi nunquam satis colendiss. in Dissert. de Jur. Brazand. cap. 1. §. 1. in fin.* Nam circa explicationem Vocabulorum hæcere nihil ferè aliud est, quàm circa corticem versari & nucleum non velle. *Naz. d.l. Conf. nitidiss. Zevocor. observat. in Flor. proom. n. 3. & Oldenburg. Itin. German. Polit. p. m. 34. seq.* Adeat tamen, si quis magnâ horum voluntate capiatur, alitervè, quasi neglectis temerariò ausu methodi ubique receptæ regulis, dissertationem prorsus vitari existimet, quemadmodum exinde quandam satis elegantem improbatam fuisse memini, *Lexicographos*, à quibus hæc sufficienter explanata, quæ neque proluxâ, neque compendiosâ serie nunc exscribere libet. *Add. Did. de Testam. cap. 14. n. 12. vers. hic verò illud referente Dn. Diethey in addit Besold. Thes. Pract. voc. Geschwisse richte/ imprimis verò Jctissimus Dn. Lauterbach de singul. Fratrum Jur. p. 1. §. 2. ubi diversam hinc inde propositam Erymologiam Fratrum solidius evoluit.*

II. Impresentiârum notâsse sufficiat, multiplicem Fraternitatis esse acceptionem & differentiam. Est enim alia *Naturalis*, qualis est fratrum sanguine junctorum, etiamsi alterutrum tantum parentem habeant communem, per *l. 10. §. 13. ff. de grad. & affin.* ubi Jctus Paulus ita responder: *Frater quocq; per utrumq; parentem accipitur, i. e. aut per matrem tantum. aut per patrem, aut per utrumque, i. e. ex utroque parente eodem.* Sed hic numerum non auget, quod nihil differt hic ab eò, qui eundem patrem habet tantum &c. *Conf. §. 1. 7. delegit. Agnat. success. §. 2. 7. de gradib. cognat. Mascard. de Probat. conclus. 813. n. 9. Menoch. consil. 187. n. 2. alia Legitima, quæ vel magis propria est, ut (1.) Adoptivorum,*

Homonymia.

siue per adoptionem à patre factam cæteris liberis junctorum. l. 23^a
ff. de adopt. (2.) *Patruelum*, qui ex duobus fratribus procreati
sunt, & cum additamento fratres patruales vocantur, §. 1. f. de
legit. agn. success. §. 4. f. de gradib. cogn. l. 1. §. 6. l. fin. §. 15. ff.
de grad. & affin. l. 4. C. qui testam. fac. poss. l. 8. C. Si quis alt.
& c. Vid. Dn. Lauterbach cit. tract. p. 1. §. 10. n. 4. (3.) *Conjugis &*
alterius conjugis fratrum aut sororum, & alterius illorum, inter
quos in secundo & tertio genere affinitatis similis subest respectus
cap. 8. X. de consang. & affing. (4.) *Baptizati & liberorum bapti-*
zantis, confirmantis ac Patrinorum, quæ spiritualis vocatur, &
olim matrimonio impedimento erat. l. 26. C. de nupt. c. si quis ex
uno. 3. c. 30. q. 4. c. 1. & ult. de cogn. spirit. in 6to. Vid. Dn. Strauch.
Diff. Justin. II. aph. 10. quod tamen postea Concilio Tridentino
mutata est. Nec ea fraternitas in nostris Ecclesiis in causis ma-
trimonialibus vel aliis attenditur. Alber. Gentil. de Nupt. l. 5.
cap. ult. & Dn. Carpz. l. 2. Jurispr. Confess. de fin. 74. vel minus
propria; & sit vel religione, omnibusque Christianis intercedit,
1. Cor. 5. v. 11. sublata exinde inter eos latè aliàs durà seruitute, uti
censet Bachov. ad §. 2. f. de his, qui sui vel al. n. 2. vel conven-
tione. tam inter Clericos, eundem ordinem profitentes, ut Jesui-
tas, ceu potentia & diuitiis hodiè certè locupletissimos, ita mul-
torum odio laborantes, & fortassis à lapsu non adèd longinquos,
Vid. Oldenburg. Itiner. Germ. Polit. p. m. 90. Dominicanos, Be-
nedictinos, Crucigeros & tantum non infinitos alios, qui ipsi sæ-
pè Ordinis regulas, earumque genuinas interpretationes igno-
rant. Franciscanos enim quinquaginta annos concertasse, de quo
colore, de quâ mensurâ, formaque vestium regula S. Francisci
accipienda sit, refert Dn. Lauterbach d. l. §. 6. num. 12. quam
Laicos. Si non latent confraternitates Pincipum, de succeden-
do in extinctâ in masculis familiæ bona iniri & ab Impp. con-
firmari solitæ, ita me in Almâ Lipsiensi docente Dn. Carolo Schar-
schmidio. J. U. Ddô. Fautore ac Præceptore meo longè fidelis-
simo, in Colleg. Famil. Imper. illustr. de Famil. Saxon. axom. 10.
Nec minus notæ sunt privatorum Fraternitates aut tacitè inter so-
cios l. 63. pr. ff. pro soc. & Collegas, propter bonorum Vid. Hil-
lig. ad Donell. l. 27. c. 9. lit. k. & officii communionem, volunta-
riamvè Collegio licito, quale nullam, nisi Imperatoris vel re-
liquorum Imperii Statuum consensu institutum. l. 3. §. 1. ff. de
colleg.

colleg. & corpor. sui adfociationem; aut *expresse*, inter pocula plurimum à quibusdam contractæ. Vide latè B. Dn. Carpov. de Pact. Confratern. Saxon. Hassiac. cap. 1. pos. 8. Telemann. Conring. Diss. Inaugur. M. Octobr. 1674. Jen. habit. de Jur. fratr. cap. 1. th. 6. seqq. Quarum postrema nostri jam est instituti.

III. Vocatur aliàs hæc nostra Fratrnitas conventionalis & Synonyma adscititia, ut eam ineuntes Fratres adscititii atque conventionales exinde meruerint dici. Dn. Struv. S. I. C. exerc. 10. th. 11. n. 4. atque Dn. Lauterbach/ de sing. fratr. Jur. p. 1. S. 6. n. 4. Verum enim verò cum appellatio illa latius pateat, & non tam nostram ambitu suo, quam alias etiam, tum illustrium tum privatarum personarum modo relatas, inter se tamen plurimis modis, & toto ferè cœlo, ut ita loquar, differentes fraternitates comprehendat, ea sequestrata, specialiozem Fratrnitatis compotatoria, tanquam à potiori, quemadmodum non tam secundum Philosophos, quam etiam Jctos fieri debet, l. 10. ff. de stat. homin. l. 27. S. 2. ff. de A. R. D. §. 2. vers. Sed quoties, J. de L. N. G. & C. de sumptam adhibui, eamque pertractandam suscepi; cum hodiè raro contigerit, ut extra compotationum & conviviorum celebrationem ulla contrahatur, adeoque parum curetur. Vid. l. 3. l. 4. l. 5. D. de LL. Dn. D. Stryck. in Tract. de Jur. sens. Diss. IV. c. 3. n. 69. & Diss. VII. c. 1. n. 12. Conf. Barbof. Locuplet. LIV. n. 14. ax. 1.

IV. Exposita Definitione Fratrnitatis compotatoria **Definitio** minimali, ad Descriptionem progredior, quæ est, quod Fratrnitas compotatoria sit pactum mutuo consensu inter compotationem initum de amicitia Fratrum instar inter se invicem colenda.

V. Generis locum in descriptione occupavit Pactum; cum sit Ejud. expli- nonnullorum de fraternitate conventio, destituaturque nomine catio, & causa. l. 1. §. 2. junct. l. 7. pr. S. 1. & 2. ff. de pact. Vid. Dn. Struv. S. I. C. ex. 6. th. 6. & 9. Differentia desumitur tum à Causâ efficiente Propinquâ, cum qua coincidit Forma essentialis, consistitque in mutuo consensu inter compotationem declaratio; tum à Subjeto, qui sunt ipsi paciscentes; tum à Fine & Effectu, qui est amicitia, & ad eam Fratrum instar inter se colendam obligatio. Ad Formam Accidentalem pertinet, quod plerumque poculo adhibito celebretur, de quibus singulis infra latius agemus.

VI.

VI. Hactenus *Definitio*: sequitur *Divisio*, quæ intuitu causarum variis modis institui potest. Sic enim *Fraternitas* computatoria (1.) ratione *Causæ Efficientis Propinquæ & Formæ Essentialis* est vel *Expressa*, vel *Tacita*, (2.) ratione *Accidentalis* verò vel *Absoluta*, vel *Conditionata*. (3.) ratione *Subjecti* est alia *Illustris*, alia *Vulgaris*, (4.) ratione *Finis* alia *Vera*, alia *Simulata* sive *Ficta*, ad circumveniendum fortè alterum adhibita, quæ distinctiones in sequentibus latius illustrabuntur.

Origo.

VII. Evolvenda nunc venit *Origo Fraternitatis computatoria*. Et sanè diffidendum non est, de initio ejus quicquam certi afferri non posse, nec unquam, opinor, facile afferretur: in quo eandem cum multis aliis sortem experitur, quorum quidem existentia, non tamen principium certum habetur. Saltem quædam ex magnis & illustribus, si ea parvis & vulgaribus intermiscere & componere liceat, exempli locò adduxisse sufficiat. Quis tempus cœptarum inter Principes Confraternitatum statuet? vid. *Job. Casp. Guttich. Dissert. de Confratern. th. 2.* Quis *Serenissimorum Electorum* Originem determinabit? licet ejus ad tempora magni post *Friderici II. Imp.* obitum interregni relatio præcæteris verò sit simillima, uti me docuit supra laudatus *Dn. Scharf Schmid. in Colleg. ad System. Jur. Publ. ab ipso edit.* & ante eum *Pl. Reverend. & Nobiliss. Dn. L. Menken. P. P. in Alma Lips. Celeberr. Fautor. ac Præcept. meus ubique æstumatiss. in Colleg. ad Excell. Dn. Thomas. Tabb. Jur. Publ. vid. Ejusd. Diss. de Origin. Elect. circa fin.* Quod utrumque tamen non sine maximo Imperii nostri splendore & singulari utilitate, circa dubium, hodie existit. Pariter de Origine *Fraternitatis computatoriæ* incerti, de re verò certi sumus. In antiquiora tamen tempora collocanda omninò erit; cùm, quod cum judicio facta ad amorem fratrum non parum proficit, eo eandem nomine à majoribus nostris diligentissimè observatam fuisse, jam ante multa secula memoriæ tradiderit *Tacitus*, referente *Wehner. in Observ. Pract. voc. geschworne Brüder.* Et si conjecturis in hac obsecritate locus est, fortè aliquando nonnulli peregrinantium aut alii in periculo quoddam communi constituti ad amicitiam & auxilia haud aliter, ac si fratres essent iisdem parentibus geniti, in posterum mutuo sibi invicem, sine omni exceptione locorum & gentium, ferenda, exhausto in majorem fidem proculo obligarunt, post-eaque

caque eandem arctissimam factam, exantlatis itineris & discrimi-
nis laboribus, reduces nunquam non ad extremum usque vitæ spi-
ritum sanctè coluerunt, amabili Fratrum nomine sese appeilan-
tes. *Vid. eleg. l. cum allegat. 4. C. de castr. pec. milis.* Quare,
uti dignum omninò erat, laudem promeriti alios etiam æmu-
lationis studiò accenderunt, qui veram & infucatam cum aliis a-
micitiâ contracturi, quasi in testimonium & sequelam antique
majorum fidei Fratritatem iis offerebant, dilectionemque a-
deo mutuam confirmabant. Hos secuti sunt alii, donec à parvis
hoc modò initiis orta, tractu temporis aucta, per frequentiam,
eandem usus rectè invaluerit Fratritas Compotatoria, quæ ad
alias postmodum Nationes grassata, non tam Helvetiis & Saxoni-
bus, de quibus testatur *Wehner. in Observ. Pract. voc. geschworne
Brüder.* quam Gallis etiam, Hispanis, Polonis aliisque, fortassis
omnibus, populis hodiernum sacra est; experienciâ, optima rerum
Magistra, annuente. *Vid. Philipp. Camer. Oper. Succif. Cent. 1.
cap. 94. & ex eo Dn. Simon de Jurib. Procul. c. 4.* Quanquam hæc
cogitata, si non somnia, pro indubiè veris aut ex tripode quæ di-
ctis non vendiderim.

IX. Originem excipit *Iustitia*. Nulla enim esset omnis *Iustitia*
Fratritas Compotatoria, si fieret prohibente Lege. *l. 5. C. de LL.*
Nouitamen, opinor, eam ullus sanæ mentis negabit. Sui enim na-
tura Fratritas Compotatoria peccatum non implicat; Ergo est
licita. Maximè, cum sit medium amicitiæ, quæ humanæ naturæ
quàm maxime conveniens, & ad cuius culturam, quantum pos-
sibile est, omnes tenemur, adeoque ad eam obtinendam & confir-
mandam ducentia permilla habemus omnia. *Vid. Grot. de J. B. &
P. L. 2. c. 5. §. 5. in fin. Alber. Gentil. de Jur. Bell. L. 3 c. 18. Dn. Si-
mon in Dissertat. de Jurib. Procul. c. 4.* Præterea Fratritatem hinc
inde sacræ paginæ inculcant affectionem, quam cum per pactum
Fratritatis non tam explicemus, quàm magis firmemus, idèd
non peccamus. *Vid. Wehner. in Observ. Pract. voc. Geschworne
Brüder.* Quid? quod alicui non planè improbabiliter videri pos-
sit, quandam, utut non Compotatoriam Davidi cum Jonatha-
ne Fratritatem intercesisse, dum non tantum arctissimam eo-
rundem amicitiâ, sed & hunc jam jam à Philistæis in prælio mi-
serè extinctum expressè Fratris nomine ab illo appellatum lege-
re licet. *Vid. 1. Reg. 18, vers. 1. cum capp. seqq. & Reg. 1, vers. 29.*

Nec aduersatur Jus Canonicum, nulla ejus prohibitione facta, sius
qua ut omnia, ita & hæc permilla censebitur. *Vid. Barbof. Locupl.
Lib. XIV. p. 3. c. 25. ax. 2. §. cap. 93. ax. 23. Dn. Carpè p. 1. cap. 16. d.
53. n. 3. p. 3. c. 13. d. 36. n. 2.* De jure Civili an idem statuendum sit,
magis dubitatur, difficilemque inspectionem habet? expressè e-
nim Impp. eam improbare videntur in l. C. de hered. instit. se-
quentibus verbis: *Nec apud peregrinos Fratrem sibi quisquam per
adoptionem facere poterat;* ex quibus satis clarè concludendum,
neminem in locum Fratris sibi quem adoptare posse. Et est sanè
aliquid. Non tamen hæc lex Fratritatem nostram infringit.
Cusatiùs enim considerata easum continet, pro more plerarumq;
in Codicem relatarum, *Bachov. ad §. 36. J. de R. D. n. 7.* planè sin-
gulare & à nostra quaestione longè diversum. Nimirum ado-
ptaverant se invicem quo in Fratres. Moritur ex illis alter, te-
stamento facto, in quo non tam filium, quam Fratres etiam ex
sertis partibus hæredes instituerat. Putabat Frater adoptatus, se
inter illos simul ad hæreditatem vocari, occupata propterea aliqua
ejus portione. Opponebat tamen ei sese mortui filius, quasi per
adoptionem patris sui Frater legitimus factus non esset, adeoque
nec Fratrum institutorum nomine veniret. Quærunt ergò ex
Impp. an adoptione Fratres naturalibus & legitimis pares assumi
possint, adeò, ut exinde adoptatus testamentò inter Fratres insti-
tutos comprehensus intelligatur? ad quæ restribunt: *Per ado-
ptionem talem Fratrem fieri non posse;* cum adoptio naturam imi-
tetur, juxta §. 4. J. adopt. l. 16. l. 34. ff. eod. cui consentaneum
plane non est, Fratrem à Fratre procreari, cum liberos tantùm se-
cundum eam quæramus. *Schneider. ad §. Licet. §. J. de adopt. n. 5.
Bachov. ad §. 1. J. eod. n. 6. Dn. Eckolt. ad ff. tit. eod. §. 5.* adeoque
nec adoptatum testamenti verbis intelligi, sed restituendam
potius hæreditatis portionem jam jam occupatam teneri; cum
Fratribus simpliciter institutis, si non expressè de alia testantis
mente constet, consanguinei tantùm, qualis hic non erat, licet cer-
to ordine, quo, Germanis existentibus unilaterales excluduntur,
uti notum est Doctorum dogma *ex Novell. 118. c. 3.* vocati intel-
ligantur; cum defunctus se conformare voluisse præsumatur Ju-
ri communi, l. 57. §. 1. ff. ad Sc. Trebell. Menoch. *LW. præsumt. 202.
n. 1. & passim.* secundum quod in successione ab intestato potis-
sima consanguinitatis ratio habetur, *Vid. König. Dissert. Inaugur.*

de potior. Fratr. Jurib. Ad. Mart. 1670. Francof. habit. cap. 1. n. 19. Et ergò cum Imp. per adoptionem tantum Fratres veros fieri posse negent, clarè patet, nullam esse hujus legis de nostra Fraternitate dispositionem, nec ad eam extendam; cum limitata voluntas ultra terminos limitationis non sit porrigenda. l. 31. ff. de oper. libert. l. 1. §. 5. ff. de itin. act. priv. l. fin. C. ne ux. pro mar. Barb. Locuplet. Lib. X. cap. 20. ax. 2. Alii aliter hanc legem explicant. Vid. Tessauro. Decis. 113. n. 3. Wehner. in Observ. Pract. voc. geschworne Brüder. Quin potius illa non tam hoc jure licita, quam quodammodo ei quoq; cognita videtur, præsertim si l. 63. ff. pro soc. & maxime. l. 58. §. 1. ff. de hered. inst. ejusq; verba: *Qui Frater non est si fraterna charitate diligitur, rectè cum nomine suo sub appellatione Fratris heres instituitur*, attendas, quæ sanè haud leve ejus indicium subministrant. Vid. Tessauro. Decis. 113. n. 1. Ut proinde frustra illud simpliciter negaverit Personatus ille Blasph. Multibib. in Tr. de Jur. Potand. §. 20. p. m. 33.

IX. Quare non ambigendum, quod quis salva conscientia Fraternitatem nostram inire possit. Multa quidem sunt, quæ in opprobrium illius adduci solent: eam scilicet indicium esse levitatis, & vitæ utcunque, nec semper ad officii regulas, anteaclar, &c. Vid. Dn. Simon. de Jur. Pocul. c. 4. B. Dn. Schupp. in eleg. ut pleraque ejus sunt lectu omninò digna, Tract. Freund in der Noth p. 126. Verum cum nobis de justitia Fraternitatis Compotatoriæ, quæstio sit, & an ea licita, aut incunctum repugnet conscientiæ, parùm appendimus malevolorum in eam censuras. Quippe quid justum & licitum, non ex vulgi opinione, sed ex Naturali, ac Divino morali & Humano jure decidendum, de quibus ex præcedentibus constare potest. Præterea non rarum est, ut quid per se licitum sit, & legibus non contrarium, quodque omnes cum securitate conscientiæ perpetrare possint; effectus tamen nihilominus aliquando haud adeo bonos ex alia ratione producat, quamvis iisdem prioris veritas non infringatur. Sic nocturnis per plateas deambulationibus salva quis conscientia uti potest, cum, nisi lege aut statuto quodam, quale Lipsiæ tam in Academia, quam Curia certo modo habetur, prohibita, per se non sint injusta; & tamen non aliter ac cæteri actus nocturni suspicione laborant. Vid. Dn. Joh. Henric. Nachtenhöferi Fautor. & Amici mei certiss. Dissert. de Jur. Noct. cap. 2. n. 4. atq; Dn. Brunnem. ad l. 6. ff. de his, qui effud.

vel dejez: ubi in Civitatibus ac vicis noctu commeare non propriè honestorumhominum, sed furum & expilatorum esse dicit. pariter Fraternitas Compotatoria licita & conscientiæ conveniens manet, licet sinistra aliquid nonnunquam inducat, de quò solum suprà adducta loqvuntur. *Vid. Dn. Simon d. Dissert. de Jurib. Procul. cap. 4.*

Subjeçt. A-
ctivum.

X. Visa Fraternitatis compotatoriæ justitia, Personæ paci-
scentes sunt considerandæ. Parùm enim est jus nosse, si personæ,
quarum causa constitutum est, ignorentur, §. 12. J. de I. N. G. &
C. l. 2. ff. de stat. homin. Resultat autem ex præcedentibus quæstio:
An quis salva eam conscientia alteri offerre possit? Quæ sanè, nisi
forte intentionem quod sæpius fieri ex Infra dictis patebit, habeat
malam, ubi in conscientia omninò mortaliter peccat, juxta jam
dicta affirmanda erit. Et tanquam generale Axioma tenendum:
Quod Fraternitatem conventionalem adeoque compotatoriam,
inire possint, non adhibita ratione conditionis, sexus, ætatis qua-
litate & dignitatis, omnes pacifici non prohibiti, quales sunt fa-
cultatem consentiendi habentes, l. 1. §. 2. & 3. ff. de pact. Dn.
Strauch. Diss. Justin. XII. aph. 7. Quæ cum ab usu ratione sive in-
tellektus ac voluntatis dependeat; uti loquitur Dn. Struv. S. I. C.
ex 6. th. 36. nequeunt ob ejus imbecillitatem l. Infantia proximi.
§. 9. J. de inutil. stip. l. 1. pr. ff. de min. l. 1. §. 13. de O. & A. l. 5. ff. de R.
I. Bachov. ad §. 1. J. de Tutel. n. 2. & ad d. §. 9. J. de inut. stip. n. 1.
sine tutoris autoritate, quæ tamen & paulò antè, si à forma præ-
scripta non discedatur, & mox post negotium rectè interponitur,
§. 2. J. de aut. tut. ibiq; Bachov. Dn. Strauch. Diss. Justin. V. aph. 28.
& ita quoque in Alma Lipsiensi me docuit D. Geüler. Fantor. &
Præceptor nunc desideratiss. in Comp. Inst. publicè dictato, quæst. 155;
Conf. tamen Dn. Carpz. p. 2. c. 15. d. 30. sq. cum conditionem su-
am quodammodo deteriorem faciant, l. 28. ff. de pact. Eckolt. ad ff.
tit. de pact. §. 7. Dn. Strauch. Diss. Justin. XII. aph. 7. II. Pubertati
proximi. Nec naturaliter tenentur, si obligationem juri Civili ap-
probatam accipias, quo effectu bene pro nulla habetur, ne vergat
in damnum eorum, quod alias facilè accidere posset; bene tamen,
obligatione naturali in se, quatenus ex consensu oritur, conside-
rata, cum satis intelligant actum, adeoque fidem datam debeant
servare, Bachov. ad §. 9. J. de inutil. stipul. n. 1. Dn. Eckolt. ad ff. tit.
de autor. & consens. tutor. §. 2. add. Dn. Struv. S. I. C. ex 6. th. 39.
nisi

nisi tutore autore, l. 28. pr. ff. de pact. Quid III. de minoribus sit habendum, quaeritur? Et sanè, cum propter quandam iudiciâ stabilitatem §. ult. f. Qui & ex quib. caus. petitio curatorum arbitrio eorum regulariter sit commissa, l. i. §. 4. cum seq. ff. Qui per. tutor. §. 2. f. de Curator. ibiq. Bachov. non obstante l. i. §. 3. ff. de minor. Vid. Dn. Strauch. Diss. Justin. V. aph. 33. sine Curatorum, si quos habeant, consensu Fraternitatem inire non possunt, efficaciter obligentur, l. 3. C. de integr. rest. l. 16. pr. ff. de minor. secus tamen est, si sint absque eis, Dn. Strauch. Diss. Just. V. aph. 34. Quamquam, si per eandem læsi fuerint, restitutione in integrum juventur l. 3. C. de in integr. rest. etiamsi postremo die, imò ultima etiam hora postremi diei anni 25. contracta sit l. 3. §. 3. ff. de minor. Bachov. ad pr. f. de Curat. Dn. Eckolt. ad tit. ff. de minor. §. 3. nisi veniam ætatis à Principe impetraverint, l. i. C. de his qui ven. et at. impotr. Tandem omnibus his enarratis personis succurritur per restitutionem in integrum, si per hanc Fraternitatem fuerint læsi, licet vel maxime tutorum autoritas, curatorisvè intervenerit consensus, l. 2. §. 1. C. si tut. vel cur at. interv. Dn. Carpz. p. 2. c. 11. d. 34. n. 2. & L. VI. Resp. 118. n. 2. nisi juramento eam confirmaverint. l. i. & auct. Sacramenta. C. si advers. vendit. arg. cap. 28. X. de jurejur. Dn. Carpz. p. 2. c. 11. d. 50. Dn. Struv. ex 8. thes. 54. quod tamen de infantia proximo capiendum non est, cum propter nimiam intellectus imbecillitatem ne jurare quidem possit Dn. Struv. S. I. C. ex 17. th. 15. Conf. Grot. l. 2. c. 11. §. 5. n. 1. aut majores facti ratam habuerint, i. t. C. si maj. fact. rat. hab. sive expressè, sive tacite Dn. Strauch. Diss. Justin. XXVII. aph. 20. aliquo actu subsequuto qui patientiam & observantiam illius ostendit, l. 5. l. 24. ff. rem. rat. hab. Menoch. L. 2. pres. 33. n. 30. Quæ tamen ratihabitio non præsumitur. Menoch. L. 2. pres. 39. n. 1. quare eam alleganti probatio incumbit. §. 4. f. de legat. l. 2. l. 5. l. 21. ff. de probat. l. i. C. ecd. Barbos. Locupl. L. XXI. cap. 4. ax. 4. pr. Conf. Dn. Struv. S. I. C. ex 8. th. 52. Et sanè liberum est, si velint. minoribus, postquam ad majorennitatem pervenerint, Fraternitas ab initio vitiosas non tantum inter se in parill minorennitate constitutos, sed & cum aliis majoribus contractas per ratihibitionem convalidare, l. 6. §. 1. ff. de R. N. 95. §. 2. vers. aliquando ff. de solut. l. 42. de usur. adeò ut posteriores ad earum observationem etiam inviti teneantur, cum ipsi à tempore factæ statim Fraternitatis fuerint obligati, pr. f.

de autor. tut. ibiq. Bachov. l. 7. §. 1. ff. de rescind. vendit. l. 13. §. ante-
pen. de act. emt. junct. l. 19. ff. de R. l. Hahn & Wesenb. tit. de pact.
n. 5. Dn. Strauch. Diss. Justin. V. aph. 29. non obst. l. 29. ff. de R. l. c.
non firmatur 18. de R. l. in glo. Vid. Bronchorst. ad d. l. 29. Barb. L. a-
cuplet. Lib. XII. cap. 30. ax. 1. Nec hodie quicquam est frequen-
tius, quam ut Fraternitates ejusmodi, præsertim à commilito-
nibus in scholis, opificibusque in eadem officina laborantibus a-
llisvè tum adhuc minoribus conventæ, si non expressè, tacitè ta-
men in majori ætate confirmentur.

XI. Multò minus Fraternitatem Conventionalem sicq; Com-
potatoriam pacisci possunt ob defectum rationis ac voluntatis
naturalem l. Infantes seu septennio minores. l. 18. pr. C. de jur.
de liber. l. 1. §. 2. ff. de admin. tutor. §. 9. f. de inutil. stipul. l. 32. §. 2.
de acquir. possess. l. 32. in fin. C. de inoffic. testam. vocabulo sensus
pro usu rationis seu judicio accepto, uti rectè explicat Dn. Stryk.
Tr. de Jur. sens. proem. n. 15. ne quidem cum tutoris autoritate §.
9. Inst. de inutil. stipul. cum hujus interpositione non possit supplere
eorum intellectus, qui planè est nullus. ad. U. Dn. Eckolt. ad tit.
ff. de autor. tutor. §. 1. nec quenquam sibi obligant, nec ullo modo
obligantur. Hahn. ad Wesenb. de pact. n. 5. Dn. Eckolt. ad tit. ff. de
O. & A. §. 20. n. 1. Dn. Struv. ex 6. th. 30. II. Mentè capti, tam in
specie ita dicti §. 3. & 4. de curator. qui citrà rabiem tranquil-
la quadam mentis alienatione laborant Bachov. ad d. §. 4. §. 1. de
curator. n. 4. l. 2. de inoffic. testam. quàm furiosi, §. 8. J. de inutil. sti-
pul. l. 5. l. 40. ff. de R. l. l. 22. §. 2. solut. matrim. l. 8. §. 2. ff. de opt. le-
gat. l. 12. §. 2. ff. de judic. quales ab initio non præsumuntur, arg.
l. 6. ff. de curat. fur. cum quælibet res in naturali statu esse præsu-
matur, qui est cum ratione genitum esse, Menoch. L. F. præf. 45. n.
19. Quare mentis alienationem tanquam accidens alleganti proba-
tio incumbit, l. 5. C. de codicill. Barbof. Locuplet. L. 12. c. 3. ax. 1.
in fin. & ax. 3. Dn. Carpzov. L. VI. Resp. 112. n. 7. Nec Fraternita-
tes ab ipsis celebratæ à curatore rectè confirmantur, Dn. Struv. ex
6. th. 37. Dilucida verò habentes intervalla tempore intermisio-
nis rectè eas paciscuntur, l. 6. C. de curator. furios. Fraternitates
quoq; ante furorum factas superveniens dementia non infringit,
l. 20. ff. de injust. rupt. irr. test. furiosis similes sunt summà ac alie-
nationem mentis inducente ebrietate obruti, arg. c. 14. X. de vit. &
honest. cler. c. sane. 7. c. 15. q. 1. Dn. Lauterbach in tr. Pand. synopt. §. 1.
th. 7.

tb. 7. Quare nec ipsi Fraternitatem rectè inire possunt *Dn. Eckolt. ad ff. tit. de pact. §. 7. Dn. Strauch. Dissert. Justin. XII. aph. 7. Dn. Carpz. p. 1. c. 25. d. 36. ubi n. 6. seq. de probatione ebrietatis quoque agit; Nec ad initæ observantiam in conscientia tenentur, Vid. Blas. Multibib. de Jur. potand. §. 21. p. 34.*

VII. Ob Moralem voluntatis defectum nequeunt *Prodigi*, quibus decretò Magistratus *l. 3. l. 6. l. 16. de curator. furios. §. 2. ff. quib. non est perm. fac. test. Bachov. ad §. 3. J. de Curator. v. 3. Dn. Carpzov. p. 2. c. 15. d. 37. & 3. c. 6. d. 10. Dn. Eckolt. ad ff. tit. de curat. furios. §. 3. Dn. Strauch. Dissert. Justin. V. aph. 33. bonis est interdictum, l. 28. §. 1. ff. de pact. l. 40. ff. de R. I. Dn. Eckolt. ad ff. tit. de pact. §. 7. sine curatorum consensu, ut efficaciter obligentur *l. 6. ff. de V. O. si damno ipsorum Fraternitates cedant, ad U. Quid si juramento confirmaverint? Vid. Dn. Strauch. Dissert. Justin. V. aph. 34. secus ergo est, ut firmæ sint Fraternitates ab his celebratæ, si ipsis sint utiles, conditionemq; eorum faciant meliorem; cum ea quæ ex re ipsorum sunt, prodigi facere non prohibeantur, tanquam cessante, in metuenda patrimonii perditione fundata, l. 1. ff. de curat. furios. interdictionis causa, quare & effectus cessare debet, arg. l. 6. §. 2. ff. de Jur. Patron. l. 6. C. de LL. Dn. Carpzov. p. 32 c. 6. d. 11. aut ad Ianos mores redierint, l. 1. pr. ff. de Curat. furios. de quo tamen cognoscere & decernere debet Magistratus, Bachov. ad §. 3. J. de Curat. n. 3. Dn. Struv. ex 31. thes. 92. n. 3. Dn. Brunem. ad l. 1. ff. de Curat. fur. & al. extr. min. n. 3. & C. ubi respiciantiam notoriam excipit. Illud quoque certum est, prodigalitate eamque secuta interdictione bonorum, Fraternitates ante eam factas non infringi *l. 20. ff. de injust. rupt. irrit. test. junct. l. 30. ff. de R. I.* Sed dixerit aliquis, annon supervacanea est hæc de potestate harum personarum in Fraternitatibus Computatoriis in-
eundis inquisitio, frustraneaque prorsus ejus negatio, cum toto ferè die contrarium doceamur, qua ratione, licet non omnes; multatæ tamen, si non plurimæ ex iis sine tutorum aut curatorum consensu, præsertim cum ejus ad quamvis adhibitio non tam difficilis quam tedious esset, felicissimè, nec quoquam contradicente, pro arbitrio Fraternitates celebrare consueverint. Et sanè id fieri non negatim. Idem mihi cum aliis observare licuit. Sed male à factis ad jus inferitur. *cap. ex literis. 3. de fid. instrum.* Non quid sit, sed quid fieri debeat, spectandum est, *l. 13. C. de sentent. & interi.***

Non

Non enim omnia, quæ sunt, rectè sunt. Quot filiorum familiæ sunt mutui sumtionones? Quot mulierum occurrunt fidejussiones? Scitis tamen & Macedonianò & Vellejanò improbatæ, denegatò eis omni effectu. Tacebo alia. Ergò cum Nos non de factò, sed de jure, an nimirum rectè fiant, sintque ad effectum juris obligatorix: quæramus, nihil eorum allatio contra nostra asserta suffragabitur.

XIII. Benè tamen Fraternitatem Compotatoriam inire possunt nostri temporis *Servi*. Antiqua enim illa servitute inter Christianos abolita, qua captivi cum aliis non permutati, lycò certò ab hostibus redimuntur, *Schulz. synopsis. J. de jur. person. lit. a. Dn. Eckolt. ad tit. ff. de I. & I. §. 25.* omnes hodiè homines sunt liberi, qui æquè ac alii omnia paciscendi, contrahendi &c. jura habent, *arg. l. 32. l. 209. ff. de R. I. Idem sentimus de hominibus propriis & rusticis in Germaniâ. Vid. Schulz. synopsis. J. de Inutil. stipul. lit. a. Dn. Struw. Jpr. Roman. German. L. i. tit. IV. apb. 3. seq.* De servis Juri nostro Civili cognitis, an Fraternitatem inire potuerint? adhuc quæri posset. Utat autem antiqua penitus ignoranda non sint. *§. 1. 7. de Testam. Ordin.* magis tamen utilia, & quæ in ipsis rerum obtinent argumentis accipienda, juxta voluntatem *Imp. Justiniani §. 3. proem. de confir. Instit. add. Bacchov. add. §. 1. J. de Testam. ordin. Barbos. Locuplet. L. i. c. 49. ax. 1.* Quare de iis, tanquam non amplius obtinentibus, non magnopere laborandum putavi. Fructuosius de *Filiis familias* est quæstio, quæ omninò affirmanda, si Fraternitas ab iis cum *extraneo* contrahatur. *l. 19. §. 1. l. 21. §. 4. l. 28. §. 2. de pact.* quod ex omni causa obligantur, *l. 57. ff. de judic. 39. ff. de N. & A.* Removentur ergò *pater*, quod tamen in suavissima patria aliquando inter quos *Epicuri* de grege porcos, liceat *Poëtæ* verbis uti, factum memini: & *Fratres naturales & legitimi*, etiam post mortem patris, cum quibus Fraternitatem inire non possunt, tùm quod inter patrem & filium conventio efficax regulariter iniri non possit. *l. 7. ff. de O. & A. l. 4. l. 11. ff. de judic. l. 2. ff. de contr. emt. l. 6. C. de bon. que liber. l. unic. C. de castr. pecul. tùm, quod jam amore & amicitia, per Fraternitatem aliàs concilianda hæ personæ omnes sibi invicem arctissima jungantur. *§. fin. J. de noxal. act. l. 8. §. 3. ff. quod met. caus. l. 7. C. de curator. furios. l. 77. §. 20. de legat. 2. l. 41. §. 4. & 6. de fideic. lib.* Accedit, quod æqualitate quadam per Fraternitatem inducta, facile patris minui possit*

possit auctoritas, quam tamen filius semper revereri *cap. 1. d. 38. arg. l. 2. ff. de f. & f. honestatque ac sanctam habere debet, l. 1. l. 2. l. 9. & l. 10. ff. de obseq. prest.* Possunt praterea Fratemitatem Compotatoriam celebrare *Femina*, cum pro lubitu contrahere *l. 12. C. de pignor.* resque suas libere alienare, *l. 6. C. de revoc. donat.* adeoque consentire queant; sine curatorum consensu de Jure Civili, *dd. l.* quanquam de Saxonico aliud dicendum videatur, *per Novell. const. August. 15. p. 2.* nisi eis fuerit utilis *Dn. Carpz. add. c. 15. def. 17.* Utroque ergo sexu Fratemitates inire valente, de *Hermaphroditis* minus dubitandum erit, non attento, an magis in sexum foeminem, an masculinum inclinent, secundum quem alias altimantur, *per l. 10. ff. de stat. homin.* inque dubio pro masculis habentur. *Dn. Eckolt. ad ff. tit. de stat. hom. §. 2.* Sequuntur *Senes*, qui cum praediti sint facultate consentiendi *arg. l. 1. l. 6. C. de donat. l. 3. C. qui testam. fac. poss.* nec a potestate Fratemitatis Compotatoriae celebrandae removendi erunt, nisi senectus rationis usum simul sustulerit. Eodem numero censendi sunt *Caeci*, *arg. l. 9. ff. de adopt. Dn. Stryck. Tract. de Jur. sens. Dissert. II. c. 3. n. 20.* Et *muti & surdi*, *l. 4. §. 1. ff. de pact. l. 48. de O. & A. sive nati sive facti l. 1. §. 7. ff. de Adil. Edicti. §. 3. 7. quib. non est perm. fact. testam.* ut Fratemitatis pactum celebrare queant; modo intellectu & voluntate instructi, de eo, per sensum visus aut auditus, signis, literis aut verbis, secundum conditionem eorum adhibitis, edocti sui quoque animi sententiam per literas vel signa, quorum expositione cognati ipsorum quandoque adhibendi, qui eorum notitiam habeant. *Dn. Stryck. Tr. de Jur. sens. Dissert. IV. c. 3. n. 16.* exprimere valeant, *l. 43. pr. ff. de procur. l. 52. §. per. & ult. ff. de O. & A. l. 65. §. 3. ff. ad ScC. Trebell. l. 124. ff. de R. l. Dn. Stryck. d. l. n. 12. Dn. Struv. ex. 6. th. 36. Dn. Strauch. Diss. Justin. XII. aph. 7. add. late Matth. Cuno de pact. L. 1. c. 13. Tandem Nobiles & Ignobiles, Clerici & Laici, Doctores & Studiosi, alique non prohibiti ad celebrandum Fratemitatis pactum admittuntur.*

XIV. Vidimus haecenus *personas*, quae Fratemitatis Compotatoriae pactum inire vel non inire possint; nunc methodi ratio, *Subject. Passivum.* Cum quibus id licite celebretur, illarum considerationem postulat. Et ferè dicendum, Fratemitatem licitam esse cum omnibus iis cum quibus Juris Gentium est communio, *Dn. Strauch. Dissert. Justin. XII. aph. 8.* Non ergo discrimen *Religionis*, sive receptae in Imperio nostro,

nostro, siue rejectæ, hic admittendum. Quare Protestantes cum Pontificiis, hosque rursus cum illis salva conscientia Fraternitatem Comptotatoriam pangere posse extra dubium est. Valida ergo fuit, quam ex erudito, qualia ipsius sunt, VIRI MAGNIFICI, ADMODUM REVER. ET EXCELLENTISS. DN. D. JOHANNIS SAUBERTII, Patroni, Fautoris & Hospitis submisit Colendissimè, inter coenandum aliquando habito discursu accepi, illa in Academia Helmstädiensi inter Abbatem & Nobilem quendam contracta. Pariter eadem cum Judæis & Hæreticis, etiam Turcis, licitè initur Jure tam Civili, l. 8. l. 9. C. de Jude. & Calico. Dn. Strauch. Dissert. Justin. XII. aph. 8. add. Dn. Carpzov. p. 3. c. 13. d. 36. quam Naturali. Vid. Grot. L. 2. de J. B. & P. c. 15. §. 8. seq. ibiq. Dn. Simon & Osiand. observ. ad th. 10. nisi, quales multos reperias, scrupulum sibi quis in conscientia faciat, dubitante enim conscientia nihil in quocunque rerum genere & faciendum, secundum Roman. 14. v. 23. 1. Cor. 8. v. 7. aut conditiones religionem pulsantes in se contineat. Dd. alleg. in Grot. d. l. Excipe tamen Manicheos. l. 4. pr. §. 2. & 3. C. de hæret. & Manich. Quamquam, re extra leges Civiles, conscientiam omninò stringentes, penitus considerata, Fraternitas cum his contracta Juri Naturæ non contrarietur. Et prorsus excludit Atheos practicè tales, Vid. Naz. de Consc. Advoc. c. 1. n. 67. add. Pufendorff de J. N. & G. L. 3. c. 4. n. 4. quia non Deo, multò minus ergo hominibus fidem servant. Pietate autem adversus DEUM sublata, fides & socialis ille amor tollitur. Hinc eos utiq. Jus Naturæ abhorrere, dicit Excellent. Dn. Ziegler, Lumen illud JCorum Wittebergense innot. ad Grot. L. 2. de J. B. & P. c. 15. §. 8. Quamvis verò cum Hæreticis, Judæis, Turcis aliisque infidelibus secundum hæctenus dicta licitè contrahi possit; Tutius tamen est ab ejusmodi Fraternitate abstinere. Præterquam enim, quod corrumpendæ veræ fidei c. sepè majorum. c. nullus. c. 28. qu. 1. totiusque ad eam salutis periculum non leve subit, haud uno ad eundem scopulum hac via colliso, facile infirmorum animos offendere posses, ipsis si non cum adversariis prorsus colludere eorumque idololatriam approbare, de veritate tamen tuæ religionis dubitare visus. Quinimo nemini de offendiculo alterius certo salva est Fraternitatis cum alienis à religione nostra celebratio; cum res per se licitæ intermitteri debeant, si sine scandalo usurpari nequeant, 1. Corinth. 8. vers. 12. seq. Vid. Baldum. L. 2. Cas. Conscient. c. 6. cas. 6. & 9. De Osiand. ad Grot. de J. B. & P. L. 2.

c. 15. r. 10. observ. unic. Prætesea iniea vix ac ne vix quidem voto
candore nitetur, adeoque nunquam ei tuto credendum. Una e-
nim religio homines reddit invicem amantes. Vid. Oldenburg. Ii-
ver. Germ. Polit. p. m. 174. Et notæ sunt periculose quorundam ex
his doctrinæ, quibus, contra legem naturæ cuius hominum à Deo
inditam, fidem hæreticis non servandam: Quinimo omnes reli-
gioni ipsorum non addictos ferri & igne iuste tollendus esse do-
cent & dicunt. Unde facile ad consilium in tui perniciem non tam
capiendum, quam perpetrandum adduci possent.

XV. Nec refert, *Equales conditione & dignitate sibi sint paci-
fcentes, an Inæquales.* Vid. Lunic. §. 10. C. de latin. libert. coll. Licita
ergo est superiorum cum inferioribus Fraternitas. Et recte Pria-
ceps cum subdito eam init, l. 15. ff. de publican. Nimirum maxi-
ma Principibus est affectuum vehementia, qua, licet desixiorem
cultum & admirationem populo injuncturi ei quandoque subdu-
cere, neq; cuius nimis vulgare debeant majore ex longinquo ma-
jestati reverentia accedente, continuo contra conspectu magnos
viros ipsa satietate minus verendos faciente; Vid. Marslaër de
Egat. L. 1. Dissert. 19. non raro tamen hominem etiam prima me-
do vice visum subitaneo motu clarissimis mitificæ prorsus gratiæ
signis prosecuti, Fraternitate quoque Compotatoria sibi jungunt,
ne semihorulæ quidem spatium victuri, nisi perpetuo illius con-
versationis usu fruatur. Vid. B. Dn. Schupp. in Regenten Spiegel
c. 4. p. m. 41. At fortuna talismodi ministri tanto est deterior,
quanto periculosior. Facile enim prodita animi intemperantia
ulteriorem, præter ludibrium, cui se exponit, honoris & promo-
tionis gradum impedit. Et, pro more rerum humanarum, quo for-
tuito ceptæ fortuito quoque solent, finiri, plerunque Principes
brevi satiati, favore in odium converso, ejusmodi Ministri, præfer-
tîm ingenio ejus non recte æstimato, in usurpanda gratia pau-
lo liberioris, ne dicam importunioris, amicitiam si non prorsus
deponunt, novam tamen ei superinducunt, prioris non tam con-
temtu, quàm certissima ruina insequente. *Elegant. de hoc egit*
Dn. Scharfshmidân Colleg. Privat. de Stat. Curios. c. 5. ax. 2. seqq.
Caveat ergo sibi quisque inferiorum à Fraternitate cum Principi-
bus in eunda; aut ad eam tandem commotus ne illi nimium con-
fusus quicquam innumescere discat. Quinimò quo magis se efforri
intelligat, eo plus humilitatis & reverentiæ exhibeat. Sic

enim constantior Principum erga illum erit favor, fortunaque securior. *Vid. Guazz. de civil. convers. Diss. IV. p. 3. quæst. 5. Idem de Persona. in dignitate Consulari forte Prætoriam aut Senatoriam aliavè publica constituta & civibus subditisque est dicendum. Nec obstant l. 33. ff. de R. G. l. 3. C. sicert. per at. l. 46. ff. de contrab. emt. l. unic. C. de contrab. judic. similesque, quibus Officialibus durante suâ administratione cum subditis contrahere & negotiori prohibitum erat; utpote quas in nostris Magistratibus & Officialibus non amplius observari & moribus hodiernis antiquitas esse testatur. Dn. Eckolt. ad ff. tit. de R. C. §. in fin. & tit. de contrab. emt. §. 3. allegato idem testante Mijer. in C. J. A. de contrab. emt. l. b. n. add. Matth. Cuno. de pact. Lib. 1. c. 25. n. 5. Dn. Strauch. Diss. Justin. XIII. apb. 3. in fin. atque Dn. Brunnem. ad d. l. 33. de reb. cred. num. ult. Nec est dubium, quin Domini cum Vasallis, arg. 2. F. 3. §. 1. in fin. Nobiles cum Studiosis, *Vid. Blas. Multibib. de Jur. potand. §. 23. Advocati cum Clientibus l. 6. §. fin. l. 7. ff. mand. l. 5. C. de posul. l. 15. C. de procurat. præsertim si palam & bonâ fide fiant, Matth. Cuno. de pact. L. 1. c. 25. n. 4. Studiosi cum Doctoribus & Magistris, imò & Scholaribus, *Vid. in Multibib. d. tract. §. 22. Fraternalitates celebrare queant. Nec est illicita inter Studiosos & Mercatores, nec dissuadenda, cum multa sæpius Studiosis tum in literis alio mittendis, tum materiâ vestimento- rum emendâ afferre soleat commoda, mercatoribus non pro levi gloriâ sibi eam ducentibus. Certè novi quendam, qui ejus utilitatem reapse multoties expertus est. add. Blas. Multibib. d. tract. §. 24. Aliâ quæstio est, an Pastores atque Ministri Ecclesiæ cum rusticis eam pangere possint? Et sanè, re per se spectatâ, minimè prohibentur, nec peccant? Quanquam tutius agant, si ab eâ ab- stineant, cum faciliè aliis simplicibus & imperitis per eandem nocere possint, quod ipsis omninò est cavendum.***

XVI. Opera quoque pretium est investigare; An Præceptores Scholarum cum tibicinibus & discipulis; nec non Domini cum famulis Fraternalitatem rectè ineant Comptoriam? Non enim adeò diu est, ubi ea contigerant. Ac licet, si sit extra aliorum offendiculum, quod tamen præcipuè circa discipulos vix fieri existimaverim, non peccent; tutiorem tamen judicarem negativam sententiam, adeoque ejus abstinentium potius suaderem. Ut enim tacitam, haud levem sæpius inter inæquales Fraternalitatis vinculi infr-

infirmitatem esse, amicorum, si Tacito de Vitellio loquenti fides est, *L. 3. H. n. 88.* quanto clarior sit, minus fido: ab humanitate quidem favor, à gravitate cultus, à nimia familiaritate non tam apud inferiores ipsos, quam alios etiam contemptus nascitur. *l. 19. pr. ff. de offic. Præsid.* Viles enim, qui nimium civiles. Tanta ipsi inferioribus exinde accedente audacia, ut & in conspectu aliorum Virorum Dominis inter loqui, ne dicam contradicere, Præceptorumque iussa vilipendere non erubescant. Quod an ad augendam auctoritatem faciat, judicent alij. Et præstat Virum sedatum ac gravem dici, quam nimis facilem aut festivum, cui à classe fatuorum haud procul locus est. Neque illud hæcenus à me impetrare potui, ut crederem honestioris conditionis hominem citra omnem existimationis suæ apud graves Viros onerationem cum infamibus, quales præter alios furti quoque & injuriarum damnati *l. 4. S. fin. l. 6. pr. ff. de his qui not. inf.* etiam in foro Saxonicorum Communi, uti ex aliis tradit *Schulz. Synops. J. de pæn. rem. litigant. lit. e.* tùm Electorali, quam jura correctoria, quale *Novell. 42. p. 4. Electoris Augusti* sanè est, extendenda non sint ad casum de quò expressè non loquuntur *arg. l. 1. §. 20. ff. de exerc. act.* adeoq; expressè non mutatum stare non prohibeatur, *l. 27. C. de testam. l. 32. §. 6. C. de appellat.* levisque notæ macula notatis & malis Fraternalitatem pangere posse, etiamsi eos vitæ antea citæ pudeat, illa in melius mutata *l. 23. d. 4. ff. de R. N. Dn. Eckolt. ad ff. tit. de his qui not. inf. §. 12. n. 9.* Noscitur enim ex socio, qui non cognoscitur ex se; ut vetus habet versiculus. *Vid. Dn. Carpz. p. 2. c. 6. def. 14. n. 1.* similis que quis præsumitur illis, cum quibus ipsi est amicitia, consuetudo & familiaritas *l. 19. C. de Episc. & cler. l. 28. C. de inoffic. testam.* Similia enim plerumque simili adhærescit, *l. 15. §. 18. ff. de injur.* nihilque communius, quam mores, etiam imprudenter, à conversantibus formari, *l. 25. §. 6. de Edil. Edict.* malorum confortiis bonos corruptentibus *c. sapè 28. qu. 1. Vid. Barcholt. Tr. Feudal. c. 8. n. 127.* Hinc parentibus filios talismodi culpata: Fraternalitatis de ea vitanda non tantùm admonere & castigare, *l. unic. C. de emend. propinqu. 3. C. de patr. potest.* sed etiam in contumacia perseverantes citra carceris privati pœnam, de qua *vid. l. 1. C. de privar. carc.* clausos detinere, quia hoc ad correctionem morum, non ad custodiam facit, *Vid. Schneidew. ad J. de patr. pot. n. 25.* Quinimò desperatæ penè emendationis in domum disciplinarem, vulgò

ein Zuchthaus/ (de qua ad coercendum etiam & infortiam in Ele-
storatu Saxonico extruenda in comitiis præterita hyeme Dresdæ
habitis deliberatum fuit) interveniente magistratus eorumve, qui-
bus ædium hujusmodi inspectio credita, autoritate dedrudere li-
cet. l. unic. C. de emend. propinq. arg. l. 3. l. 4. C. de patr. potest. add.
Deuteron. 21. vers. 18. seqq. Vid. Römers Dissert. de Cant. Abund. in
Contract. sub. Præs. Dn. Stryk. Francof. M. O. Obr. Anno 1678. ha-
bit. c. 1. n. 14. seq. Præsertim cum quis Fraternitate Compotato-
ria cum malis contracta, faciliè exinde inquisitioni & quandoque
torturæ subijci possit, conversatione cum malis inquisitionis cau-
sam, juxta Dn. Brunnem, in Proc. Inquis. c. 4. n. 34. per l. 25. §. 6. ff.
de Edil. Edict. §. arg. l. 3. §. 2. ibi sollicitè curare, qualiter conver-
setur. ff. de admn. tutor. & torturæ indicium præbente, modo aliud
adminiculum concurrat, juxta Zang. Tract. de Quæst. & Tort. c. 2.
n. 127. §. 204. arg. de l. 25. §. 4. §. 6. ff. de Edil. Edict. & Ordin. Crim.
Carol. V. art. 44. von Zauberey genugsame Anzeige/ ibi, auch
sonderliche Gemeinschaft. Viderint ergo, quam bene existimatio-
ni suæ consulant, qui cum adulteris, furibus, spariis, meretricibus,
carnificibus, lictoribus, similibusque egregiis personis Fraternita-
tem inire consueverunt, nulla tituli publicè ipsis collati, quo præ-
aliis eminent, habita ratione. Exempla afferre super sedes, enar-
ratione eorum quam copiosa, tam odiosa exitura. An autem de
Fraternitate cum Legitimato contracta idem sit dicendum? colli-
ge ex iis, quæ tradit Dn. Carpz. p. 2. c. 6. d. 15. seq. & Dn. Eckolt. ad ff.
Tit. de his, qui sui vel al. §. 19. seqq. add. Naz. de Conse. Advoc. c. 1.
n. 54. seqq.

XVII. Nec quicquam Fraternitatem impedit *Diversitas Sexus*;
nec attenditur solucine sint, an ligati. Benè ergo uxores & vir-
gines, tam inter se, (notum enim est, masculinum sub se conti-
nere foemininum, l. 7. ff. de juris d. l. 62. ac legat. 3. l. 1. ibiq; Gadd. de
V. S. add. Barbof. Locuplet. L. XIII. c. 13. ax. 1. & Fratrum appella-
tione etiam sorores continerit. 35. ff. de pat. l. 92. §. 3. ff. de legat. 3.
l. 78. §. 5. ff. ad S. Ct. Trebell. ut adeò idem de nostra Fraternitate di-
ci possit; quanquam non contradicam, si sororietatem appellare
velis, modò vocabulùm habeatur,) quam cum viris juvenibusq;
eam inire possunt. Nec sanè infrequentes sunt eæ, exemplo, præ-
ter alia quamplurima, nuper admodum in itinere meo observatæ.
Quanquam latius fortè sit, sibi ab eis præsertim posterioribus quo-
quo

quo modo cavere; eam facile quaedam non tam magnæ familiaritatis & voluptatis, quam pudicitia non ubique intacta & immaculata opinio suboriri possit, *arg. l. i. §. 5. ff. de postul. l. 8. §. 3. C. de repud. & jud.* Sæpius enim contingit, ut via per Fraternitatem ad intimiorem admissionem strata, non multo post infante subsequuto stuprum omnibus paruerit. *Vid. Blas. Multibib. de Jur. potan. §. 25. p. m. 48.* Similiter inter *notos & ignotos, peregrinos & cives* Fraternitas consistere potest. *l. 2. pr. ff. de pact.* Quamvis levitatis haud obscura argumentum exhibeat, amicitiam inter pocula aliis incognitis, quos fortè primum vidimus, & quorum virtus nobis non est perspecta, vel unius vini haustu mercandum venum protrudere: cum sæpè quem Theseum aut Proclum, Pyladem aut Orastem per trasses, ipso Catilina sit molestior. *Dn. Simon in Dissert. de Jur. Vocul. cap. 4.* Et, ut hæc finiam, sole meridiano, puro, clarior cuivis apparebit, tutissimam, esse Fraternitatem cum personis ejusdem fidei, nobis non multum inæqualibus, ante cognitæ ac moribus probatis susceptam. Ita enim præstantior & certior, sine contentu existimationisque, nota, amicitia conciliabitur. *Vid. Dn. Simon in Dissert. de Jurib. Vocul. c. 4.*

XIIX. Fit Fraternitas nostra *mutuo paciscentium consensu, in- Forma Es- ter computationem declarato l. 1. §. 3. ff. de pact.* Videre ergo est, non sentialis, sufficere unius voluntatem & oblationem, *d. l. 1. §. 2. ff. de pact.* sed alterius acceptatio accedat, necesse esse, sine cujus interventu nondum est Fraternitas *arg. dd. l. junct. l. 10. l. 19. §. 2. ff. de donat.* Consensus verò iste mutuo *expressè* declaratur declarationem enim voluntatis quævis conventio requirit, *l. 1. §. 2. ibi. idem duorum placitum. ff. de pact. Dn. Stryck. Tract. de Jur. sens. Diss. X. cap. 4. n. 3. an tacitè, ex quo abunde id capiatur, non interest. l. 2. pr. l. 4. ff. de pact.* Est enim idem hujus, ac illius judicium, *l. 3. ff. si cert. petat. l. 1. ff. de jur. der. l. 94. ff. de V. O.* quando verba expressa pro forma actus non requiruntur, *Barbos. Locuplet. L. V. c. 36. ax. 9. Dn. Carpz. L. V. Resp. 105. n. 12.* Expressa voluntatis declaratio expeditur quibusvis Verbis *arg. l. 1. §. 2. ff. de pact. l. 14. §. 3. de const. pecun.* Quæ enim signa apertius voluntatem animi demonstrent? *l. 7. §. 2. ff. de supplect. legat. l. 21. §. 1. ff. de tutor. & curator. Conf. l. 1. §. 3. ff. ad L. Cornel. de sicar.* Quælia autem communiter adhibeantur? *Vid. ap. Blas. Multibib. de Jur. pot. §. 20. aut Nutu, l. 52. §. fin ff. de O. & A. l. 65. §. 3. ff. ad SC,*

Sci. Trebell. ibiq. Gotbofr. lit. a. Dn. Struv. ex. d. th. 34. aut quandoque pro ratione paciscentium Literis. conf. supr. th. XIII. Tacite verò Fraternitas contrahitur, si quis actum aliquem gerat, ex quò sufficienter eum consensisse colligi possit. Qualis est, si præsens sit ac ad oblatam Fraternitatem taceat. c. qui taceat. 41. de R. l. in 6to. l. 13. §. fin. ff. locat. modò (1.) eam contradicendo impedire poterit. l. 5. ff. de adopt. l. ult. 63. ff. de re judic. Tunc enim patientia cum scientia habetur pro consensu, l. 1. §. 5. ff. de exercit. act. l. 1. §. 3. ff. de tribut. act. 6. §. 2. ff. mand. Quod non obtinet tantum, si quis uni, sed & multis Fraternitatem obtulerit, ut cum omnibus, qui non contradixerunt, contracta videatur. arg. dd. ll. Quid si verò, si quis absens oblatae fortè ab aliquo toti sodalitia Fraternitatis superveniat & taceat, an consensisse & Fraternitatem cum eo iniisse intelligatur? Videtur discendum, quod sic; dum enim contradixit, pro consentiente habetur, per ll. supra alleg. Verum enim verò cum hæc procedant de eo, qui jam de obliganda sua persona certus est, l. 6. §. 2. ff. mand. qualis tamen, propòsita jam ante plenam ipsius præsentiam cæteris Fraternitate, hic non erat; Ergò nec consensisse, nec Fraternitatem iniisse, multò minus ad eandem observandam obstrictus esse censetur, l. 55. ff. de Edil. Edict. Dn. Carpz. p. 2. c. 11. def. 30. n. 10. Conf. Barbof. Locuplet. L. XII. c. 1. ax. 6. aut (2.) ea ipsi sit utilis, qualis censetur cuidam ab homine ipsi non adeò inæquali moribusque probatis & benè cogito oblata, in quam præsens ac tacens præsumitur consensisse. Menoch. L. 2. pres. 74. n. 6. Dn. Carpz. L. VI. Resp. 101. n. 14. Aliud ergo dicendum, si oblatam Fraternitatem contradicendo impedire haut poterit, l. 39. ff. de pignor. act. l. 63. ff. de judic. Bronchorst. ad l. 142. ff. de R. l. aut ea ipsi præjudicio & commodo cedat. l. 8. §. 1. ff. de procur. l. 5. ff. de S. P. U. l. 8. §. 15. ff. de quib. mod. pign. Hinc persona egregia, fortè Doctor aut Studiosus in oblatam sibi præsentia à li-ctore similivè Fraternitatem tacendo consensisse non præsumitur, cum existimationem ejus quodammodo lædat, adeoque præjudicio ipsi sit non minimo, Vid. Dn. Carpz. LVI. Resp. 101. n. 14. nisi præter illam suam præsentiam & taciturnitatem etiam ad factum aliquod, unde consensus colligatur, progressus fuisset, puta, si de Fraternitate hæc noviter inita gratulationem admisset &c. Vid. Berlich. p. 2. concl. 57. n. 65. & 69.

XIX. *Liber tamen & spontaneus sit consensus iste mutuus, necesse est. l. 116. ff. de R. I. Ergò quemadmodum facta Fraternalitas oblatio, mutata voluntate, ante acceptationem revocari potest, l. 3. pr. §. 1. ff. de pollicit. Dn. Struv. ex 6. th. 33. ita & libera alteri est oblationis acceptatio, d. l. 3. l. 1. §. 2. ff. de pact. Hinc facilis est responso ad quaestionem: An per recusationem Fraternalitatis Compotatoria injuria offerenti inferatur? Nimirum sunt nonnulla, quorum recusatione plurimi, ne dicam omnes, gravissimam sibi putant fieri injuriam, non aliter nisi alapis aut gladio vindicandam. Hujusmodi est denegare juveni choream, &, ut alia taceam, abnuere Fraternalitatem, cum hac ratione alter tacite contemnat & vilipendat offerentem; sui verò parvipensionem nemo pati tenetur, ut loquitur *Chassan. ad Consuet. Burgund. rubr. 6. §. 4. n. 17.* Verum enim verò satis absurdè. Negatur enim ullam hic subesse injuriam, quia Fraternalitatem pacificè factum est miri arbitrii, ad quod nemo invitus tenetur. l. 3. §. 1. ff. de recept. arbit. l. 1. §. 2. ff. de pact. junct. l. 116. ff. de R. I. Dn. Carpz. p. 1. c. 1. d. 11. n. 7. Ergò renuens utitur suo jure, & per consequens nemini facit injuriam. l. 13. §. 1. ff. de injur. Et porro non statim colligendus exinde personæ contemptus. Possunt enim aliæ subesse causæ, ob quas recusat Fraternalitas, fortè pejeratio &c. Secus sequeretur, & omnes me tacite contemnere, qui beneficium accipere, aut mecum contrahere denegant, cum hac ratione mea vilipendere fidemque meam in dubium vocare videantur. *Conf. l. 5. C. de O. & A.* Minus ergò juris erit offerenti alapa recusantem excipere, aliove modo malè tractare; cum cessante offensione, cessare etiam debeat defensio. Quinimò, etiamsi recusationem Fraternalitatis ponamus esse injuriam, quæ tamen non est, neutiquam ramen alapa licite dabitur. Nemini enim competit facultas sibi ipsi jus dicendi, vindicta privata prohibita. Præterea hoc casu nulla inter offensionem & defensionem observaretur proportio. Recusatio enim Fraternalitatis, si sit, injuria sanè erit verbalis, quam armis aut verberibus repellere neutiquam licet. *Dn. Osian. ad Grot. l. 2. de J. B. & P. c. 1. th. 10. observ. 1. in fin. Vid. Dn. Eckolt. ad tit. ff. de injur. §. 21.* Interim tamen hoc casu facilius fortè offerens, alapam renuenti infligens excusari posse videtur, si hic mox alius, præsertim tenuioris conditionis hominis Fraternalitatem admittat. Quo casu absque contumacia & contemptu vix poterit in pari causa denegare,*

D

negare,

negare, quod alteri mox concedit. Ideoque si prior persona sit nobilis vel egregia, quæ repulsam tulit, atque manibus suis aut orationibus scientiæ indulgeat, ignoscendum ei videtur, quod sui contemptum voluerit ulcisci. *arg. l. 10. §. 6. ff. de bon. libert.* Justè tamen ne hoc quidem casu alapam inferri putaverim, cum Fraternitatem recusare factum sit meri arbitrii. Nec vitio vertendum reuerti, si magis unius amicitiam eligat, quam alterius. Nam & offerentes non unamquemque eodem prosequuntur affectu, majorique eum hoc, quam cum alio conversandi desiderio trahuntur. Ergo mores, quos quis in se probat, in altero improbare nequit. *arg. l. 11. C. de inoffic. test.* Quanquam in me non susceperim, ut oblatam fortè Fraternitatem reuens ab alapis immunis præstaretur, illius certè quaestionem sapienter ita decidens credulitatem suadet. Sanè videndum equidem est, ut oblaras, præsertim non adeò honorificas & amabiles Fraternitates declinare possis; non tamen immutabili ubique, si cum incommodo conjunctum sit, pertinacia ei insistendum. Effugas alapas, offensam certe & odium occultum incurres; unde pluribus, si non ruina, tamen stetit periculum non minimum. Ergo maximè cuivis vitanda. Quid? quod sapientius æmulos habeas Fraternitatem studio tibi offerentes, quo reculatione ejus facta, quasi maximè offensi aliquem infestationis prætextum nanciscantur. Non enim ex æmulatione, sed ex justo dolore odium & iram in illum concepisse volunt videri. Est ergo quædam sapientiæ pars, seculi moribus. quando illibata conscientia fieri potest, morem gerere, & omnem æmulis invidiæ occasionem præripere.

XX. Liber serè consensus, si duobus ejus principiis *Cognitione & Appetitui* sive intellectui atque Voluntati nihil obsit. Obsunt illis (1) *Error*, *l. 116. §. 2. ff. de R. L. l. 15. de Jurid.* qui si circa Substantialia sit, qualis est circa individuum, cum quo voluisti Fraternitatem celebrare, v.g. si velis Cajum, & is Sejus sit; circa facultatem paciscendi denegatam & Fraternitatem ipso jure nullam facit, *l. 51. ff. de pati.* non tamen præsumitur; ergo ab allegante est probandus, *l. 4. C. de jur. & facti. ignor. Vid. Barbos. Locuplet. L. V. c. 16. ax. 1.* Circa accidentalia verò contingens, qualitatem fortè vel internam vel externam alterius partis, ut sunt vitia corporis & animi, cæcitas, defectus fortunarum, ebriositas, diversitas religionis, delictum commissum &c. nec Fraternitatem ineundam

dam impedit, nec initam dirimat. *arg. d.l. si. ff. de pact. Conf. Dn. Strauch. Dissert. Justin. XV. apb. 9. (2) Dolus l. 116. ff. de R. I. qui tamen non praesumitur, l. 51. ff. pro soc. sed perspicuis indicis est probandus, l. 6. Cap. de dol. l. 23. §. de probat. l. 10. in f. C. de rescind. vendit. & denique (3) Metus. l. 116. ff. de R. I. qui tamen debet esse iustus, ut in constantissimum etiam hominem cadat, l. 5. & l. 6. ff. quod met. caus. nec repelli possit, l. 2. ff. eod. qualis est mortis, l. 7. §. 1. ff. quod met. caus. verberum, cruciatus corporis, l. 4. C. eod. etiam per minas illatus, l. 7. C. de his quae vi met. modò eas denunciatis alias exequi solitus fuerit, vel ex aliis rationibus earum executio iustè metuenda. *Menoch. L. 3. praes. 126. n. 24. seq. Dn. Struv. ex. 8. th. 13.* Facile ergò judicandum, quia sentiendum sit de casu, quo provocatio ad duellum, (*So müste er sich mich ihm schla-gen*) aut alaparum inflictionem alter admodum robustus alteri infirmiori comminatur, nisi Fratemitatem secum papisceretur. Certè metu iusto eam initam esse nemo negaverit. Subest enim timor, si non mortis ipsius, tamen cruciatus corporis, vulnere accepto, ex duello, cui tanquam ilicito alias salva conscientia se committere non potest, nec debet, facile consequuturi. Idem de alapis esto: cum non tantum verborum nomiae comprehendantur in l. 15. §. 40. ff. de injur. sed & cruciatus corporis indubitato importent, cujus utriusque iustus & metus. Quid? quod alapa gravior reputatur, quàm vulnus, propter ignominiam adjunctam. Vid. *Dn. Osland. ad Groc. L. I. de F. B. §. 2. th. 8. observ. 2.* non tantùm militibus, sed etiam studiosis praeripis juris; cum hi tantum vitæ futura omninò militibus sint equiparandi propter elegantissimam *L. Advocari. 14. C. de advoc. divers. judic. Dn. Seidel. in Dissertat. de Alap. cap. 4. n. 62. seq. Conf. Dn. Strick. Tract. de Jur. sens. Dissert. III. cap. 2. n. 13. & Dn. Höpfners Dissert. de Jur. Liter. circa vicinos strepis. nuper admodum sub moderam. Dn. PRÆSID. Patroni & Promotoris studiorum meorum nunquam non sancti devenerandi, habita cap. 2. n. 10. seqq.* Excludit ergò metus vanus, si malum, quod intendit, in inferentis potestate non sit, l. 7. ff. quod met. caus. aut suspicio tantum mali inferendi ex alterius auctoritate, aut reverentia ipsa debita contracta, l. 9. pr. ff. eod. Non ergò metu facta dicenda Fratemitas, si quam Rulicus aut Civis cum Nobili vel persona Magistrali, Scholaris cum Studiose aut alius inferior cum superiore inierit, l. 6. C. de his quae vi met.*

mett. add. Dn. Struv. exerc. 8. tb. 13. n. 2. Idem dicendum de Fraternitate ad verba sequentia: Wann Er es nicht thäte/so wölte Er ihn öffentlich zum Schelmen und &c. machen/contracta, cum infamia frustra à minante metuatur; exultatio siquidem cuiusq; à iudicio summi imperantis legumque dependet, l. 7. pr. ff. quod met. caus. Vid. Pufendorff. de F. N. & G. L. 8. c. 4 §. 8. Quid vero, si offerens recusantem interrogaverit? An vellet, nec ne? Er solte es nur sagen/ ob er wolte oder nicht? hicq; cum Fraternitatem oblatam acceptaverit, an metu ad eam fuerit compulsus? Putatem esse negandum. Nemo enim alterum & paciscendum metu compellere præsumitur, l. 2. C. de his que vimet. quia metus luscusio est delictum, quod non præsumitur. l. 51. ff. pro soc. l. 15. de condit. insit. Menoch. L. 3. presunt. 126. n. 1. adeoq; alter animum potius Fraternitatem adhuc semel ei offerendi, quam malum eumq; eo compellendi foveri censetur. l. 56. & l. 192. §. 1. ff. de R. I. Imputabit ergo sibi alter, quod nimium mediculosus rem nullam frustra timuerit, l. 7. pr. ff. quod met. caus. nisi, quod cuiq; cum alleganti incumpit, l. 2. l. 21. ff. de probat. metum justum edoceat, quod vel conjectoris & præsumptionibus expedire potest. Menoch. d. l. 3. pres. 126. n. 11. fortè quod offerens sit iratus & aliàs audax ac robustus, quodq; clam aut in loco solitatio Fraternitatem prædictis verbis offerat. Vid. Barbos. Locuplet. L. XII. c. 30. ax. 1. Menoch. d. l. n. 10. quas Iudex arbitrabitur. Dn. Strauch. Dissert. Justin. II. aph. 23. Nec admittitur metus purgatus; quem purgasse præsumitur ille, qui omnino voluntarie Fraternitatem ante initiam observavit, l. 2. C. de his que vimet. v. g. si Fratris nomine alterum appellaverit. Vid. Menoch. L. 3. pres. 126. n. 35. Secus tamen est, si incontinenti post illatum metum fuerit factum, cum hic semel illatus præsumatur durare, si duret eadem causa cogendi & nocendi potestas. cap. cum locum. 54. X. de sponsal. cap. accedens. 10. X. de procur. Menoch. d. l. n. 29. Nec denique metus justus Fraternitatem ipso jure facit invalidam, quia non prorsus consensu destituitur, l. 21. §. 1. ff. quod met. caus. l. 5. C. eod. sed eam vel per actionem vel exceptionem infirmat. Dn. Strauch. Diss. Just. XII. aph. 14. Quid verò juris sit, si Fraternitatem metu initam juramento confirmaverint? Vid. ap. Dn. Struv. ex. 8. tb. 11. Dn. Eckolt. ad ff. tit. Quod met. caus. §. 1. Dn. Strauch. Dissert. Justin. XXVII. aph. 15.

XXI. Diximus Fraternitatem fieri mutuo paciscentium con- Solent.
sensu inter computationem declarato: Superflua ergo sunt cæ-
tera solennia hodie plerunq; adhiberi solita. Quare non neces-
saria est Poculorum interventio. Modo de voluntate & consensu
paciscentium constat, nihil Fraternitatis firmitatem impedit,
etiã si vel nullum plasè poculum adhibuerint, aut illud ab
altero jam alteri propinatum exhaustumq; denuo repletum non
sit, altervè non acceperit, nec redditum ebiberit. Quanquam
hodiernis moribus rarò aut nunquam contrahatur, quin non tan-
tum inter computationes, sed poculis etiã adhibitis & utrinque
exhaustis fiat. Hinc *Claud. Contra. à Dn. Lauterbach de singul. Fratr.
jur. p. 1. §. 6. n. allegat.* tradit; Apud Germanos milites moris esse, ut
dum amicitiam nomine sodalitiij inter se ineunt, eodem uterq; scy-
pho semel bibat, eundemq; mox confringat, ne eo postea quisquam
utatur, qui illorum sodalitatem ullo modo dirimat. Quinimo tanto
rigore quantoq; servatur, ut si alter poculum Fraternitatis ipsi pro-
pinatum ebibere renuat, alter maxima se putet injuria affectum. At
minus recte. Non enim injuria committitur absq; animo infuriandi.
l. 4. §. 1. ff. l. 3. C. de injur. l. 34. de O. & A. §. 7. J. de oblig. quæ ex del.
qui ut nunquam; nisi dictum factumve rata sua injuriosum sit.
Dn. Eckolt. ad ff. tit. de injur. §. 4. Dn. Strauch. Diss. Just. XIX. aph. 13.
ita multo minus in amico præsertim ubi jam per Fraternitatis pa-
ctum arctior est factus, præsumitur; *l. 51. ff. pro soc. Prosp. Farin. qu.*
105. n. 147. Et potest omnino justam renuendi habere causam, forte,
quod sufficientibus viribus sit destitutus, vel quod certò noverit, se
ex tali haustu morbum gravissimum conciliaturum esse; ubi contra
faciendo in conscientia maxime peccaret. Qua ratione ultra posse
obligandus non erit, *l. 185. ff. de R. I.* Neq; etiã & recusatione & o-
missionone poculi de fide omittentis dubitandum. Verum enim non
est illud vulgatum: Ei, qui ad potus & haustus æquales non fide-
liter respondet, nec in reliquis fidendum esse. Fidelitas enim virtus
est, non vitium: Nec vir bonus propterea infidelis dici potest, quod
pocula nimia & superflua respnat, & peccato vitiiq; resistat; uti
loquitur responderq; *Wehner. in Observ. Pract. voc. utrinquen.* Pa-
riter Fraternitas nihilominus salva est, licet paciscentes in genua
non procumbant. Sanè multi sunt, qui ægerrime id ferunt, sapius
alterum; ubi nimis diu in genibus jacuerit, de maturanda resurre-
ctione admonentes. Elegans ejus exemplum narrat. *Dn. Schupp.*
in Tr.

in Tr. Freund in der Noth p. 227 seq. cui ferè simile assequendo ob-
servavi. Neque illa solennitas necessario requiritur, ut pacifcen-
tes manibus jungantur; quod plerumque fieri videmus. Quamvis
fateamur, quod ex ea, ut & duabus præcedentibus, si voluntariè
adhibeantur, magis deliberatus animus & consensus, majorq; fides
appareat. *Wehner. Observ. pract. voc. Hand gegebene Treu. add. Berlich. p. 2. concl. 57. n. 69.* Dextra enim apud omnes fere Gentes
Symbolum fuit fidei, Poeta hinc capiente: *En dextra fidesq.* Quin-
imò dationem dextræ interdum vim juramenti habere nonnulli
volunt. *Vid. Wehner. Observ. Pract. d.l. & voc. bey Glauben und Treuen. add. Dn. Carpz. p. 2. c. 36. de 8. seq. n. 5.* An autem de por-
rectione sinistra manus idem sit habendum? quaritur. Et vide-
tur quod sic, si Turcarum morem respicias, quibus sinistra manus
dextra dignior habetur, teste *Horn. in Orb. Polit. p. 1. c. 1. membr. 2. can. 1. §. 4.* præsertim quod ea cordi sit vicinior, adeoq; magis cum
eo convenire videatur. Verùm enimvero cum eam consuetudi-
nem tanquam singulare quoddam institutum communis aliarum
Gentium usus reprobet; neque cordi magis conjunctum sincerius
præ reliquis affectum exprimat: quin potius ipsa natura excellen-
tiori vi plerumque dextram præ sinistra manu instruxerit, *Dn. Pres. in Eleg. Discurs. Academ. de Matrim. Leg. Salic. Con-
tract. cap. 3. num. 34.* hinc non tanta ex hujus quam illius por-
rectione fidei promissio capienda videtur. Illud prorsus improbandum,
quibusdam usitatum, exemplo non uno occurrente, ut *Fra-
ternitatem jam initam digladiatione, quod ajunt, probent & confir-
ment.* Pugnat enim gravissimè non solum cum amicitia jam jam
contracta, sed etiam cum Lege tam Naturæ quàm Divina. *Vid. Dn. Ziegl. ad Grot. L. 2. cap. 1. nb. 15. & Balduin. L. IV. Cas. Conscien. cap. 1. cas. 12. & Humana.* Non enim credo facile Rempubl. inveniri, in
qua duellorum habeatur permissio. Sanè in Imperio nostro non
ita pridem communi Ordinum consensu eorundem prohibitio so-
lennitèr sancita est; in cujus sanctionis sine etiam quadam de du-
ellis Academicis habentur verba, quæ videri possunt ap. *Dn. Bee-
mann. in Polit. Par. all. cap. 22. §. 2.* Nec minus in Saxoniz Electoratu
speciali Edicto de dato *Dresden 1670. mens. Octobr.* severe sunt
prohibita, pena capitis in contrasfacientes sancita. Et notissimum
est, quanto rigore Rex Galliz, Edicto avi Henrici IV. in usum re-
vocato, sine ullo personarum respectu & aggratiandi beneficio
duel-

Quellantes capite plectat; quenquam rationes Politicas ei subesse non negem, Oldenburg. Itiner. German. Polit. p. m. 117. seq. add. Puffendorf. de I. N. & G. L. §. 6. 4. §. 8. Conf. de solemnibus Blas. Multib. d. Tr. de Jur. potand. §. 26.

XXII. Fieri potest Fratrnitas Comptatoria vel purè; atque Accidental. confectum perfecta est. §. 2. J. de V. O. l. 213. ff. de V. S. vel sub conditione possibili. §. 2. J. de V. O. & differtur Fratrnitas. §. 4. J. d. donec hæc existat. l. 7. C. de instit. & substit. deficiens vero Fratrnitatem inutilem reddit. l. 8. pr. d. peric. & comm. reuend. l. 37. d. contr. emi. Impossibilis siue jure, siue natura, vitiat Fratrnitatem. §. 24. J. de Inutil. stipul. l. 26. l. 128. ff. de V. O. l. 15. ff. de condit. instit. l. 7. §. 3. ff. de pact. modò posterior affirmatiuè sit adjecta; secus est, si negatiue adiciatur, quo casu pure facta Fratrnitas intelligitur. §. 10. J. de inutil. stip. l. 7. & 8. ff. de V. O. Dn. Eckolt. ad ff. tit. de V. O. §. 7. & 17. Dn. Strauch. Diss. Justin. X. aph. 11. add. Dn. Struw. ex. 47. 18. Non tantum diebus juridicis, sed, & feriatis; cum præter amicitia conciliationem multæ etiam discordiæ & litigiæ per eam amicabiliter componantur, qualia in festis licita esse Dd. statuunt per l. fin. §. 1. C. de fer. Dn. Strauch. Justin. XXI. aph. 13. Quamquam convivia & comptationes, si præter liberalem recreationem, immodicam ingluuiem & ebrietatem intendant, hæc diebus institui solitæ probandæ non sint. Nam si labores vocationis etiam in iis sunt prohibiti; quanto magis carnales recreationes, quæ quocunque die fiant, purissimos angelos arcent; quomodo loquitur Balduin. l. 2. cas. conf. cap. 13. cas. 6. add. Eiusd. l. 4. cas. consc. c. 2. cas. 6. ut eas inde inquisitione & gravi poenam dignas iudicet piissimus Germaniæ Papinianus Dn. Brunnem. in Proc. Inquis. Etiam nocte per l. 20. C. de transact. Tantum enim valet factum de nocte, quantum de die. Carpz. p. 1. c. 29. d. 16. n. 5. cum nullum tempus sanæ mentis consensum repudiet. d. l. 20. Vid. Barbof. Locuplet. l. XII. c. 25. ax. 3.

XXIII. Initur Fratrnitas de amicitia Fratrum instar inter se Fini. colenda. Equidem diffrendum non est, sæpius scopum amicitia per eam minimè intendi. Multis via est, Aulicis præsertim, haud insueta, qua alterius consiliorum explorationem & faciliorem exinde exiti promotionem querant. Medium est aliis, alienis opibus, quas tanquam suis florentiores, pro communi fere hominum more, iis malè invident, eo melius fruendi, data per frequentiora.

rem visitationem comestationum compotationumque occasione. Gratiarum loco sublannationem tribuunt, quam Fratrem multis modis miserè exceptum, divitiis jam absumtis, turpiter profusè derelinquunt, inopia aut discrimine fortè pressum, illorumq; auxilium imploraturum; ne vidisse volentes. *Vid. Dn. Schupp. Freund in der Noth p. 231.* Genus hominum certè pessimum, quod nullam conscientia, cui vulnus hac ratione infligitur gravissimum totius terrenæ prosperitas emplastrum non sanabile *Vid. Schupp. d. tr. p. 264.* curam habet. Dixeris non immeritò ejusmodi amicos cum B. Dn. Schuppjo fures temporis & pecuniæ *in Tr. Freund in der Noth/ p. 238.* Hinc maxima cuique sollicitudine cavendum, ne damnosis talismodi Fraternitatis laqueis implicitus jacturam faciat haud reparandam. Alia lubens prætereo. Et ergo multo minus mirandum, veram per Fraternitatem amicitiam non semper & ubique obtineri. Quis enim eas simulatas, ad circumveniendum alterum adhibitas, & cerevisiarias, aut vitreas tantùm non appellaverit. *Vid. Dn. Simon. de Jurib. pocul. c. 4. Blas. Multib. de Jur. potand. §. 21.* Cum autem hæc plerunque intra nudos solummodò animi actus consistant, quæ judicio humano non subjacent; *Vid. Dn. Stryck. Tr. de Jur. sens. Diss. X. cap. 4. n. 2. seqq.* Quilibet è contra non tantùm bonus, l. 51. ff. pro soc. l. 18. §. 1. ff. de probat. c. dudum 16. c. ult. de presumt. nec velle, quod jure facere non potest, *Menoch. L. IV. pres. 142. n. 7.* sed & eo animo fuisse præsumatur, qualem signa declararunt, *Menoch. L. VI. pres. 35.* sufficienterque indicatum pro vero habeatur. *Grot. L. 2. de J. B. & P. c. 4. §. 3. ibiq. Dn. Ziegl.* Ideo vera per Fraternitatem amicitia tam intenta, quam constituta existimatur, *Vid. l. 156. l. 155. §. fin. l. 129. §. 1. ff. de R. I.* Nec dubium est amicitiam in actu hilaritatis hoc modo contractam ratam atque confirmatam subsistere posse. Positis enim omnibus ad veram & perfectam amicitiam requisitis, quo minus vera & perfecta sit, roburque suum habeat, compotationes obstare non possunt *Vid. Dn. Simon. in Diss. de Jurib. poc. c. 4. add. Blas. Multib. d. l. §. 21.*

Effectus Po-
sitiv.

XXIV. Conciliatur ergò per Fraternitas pactum *arctior inter ineuntes amicitia & affectio. Alber. Gentil. de J. B. L. 3. c. 18. Wehner. Observ. Pract. voc. geschworne Brüder.* Hinc jura ratione affectionis inter veros Fratres statuta, inter hos quoque obtinebunt *l. 5. ff. de donat. Tiraquell. de pæn. temper. caus. 22. n. 23. Barbos. Locuplet. L. 1. c. 57. ax. 7. & 9. ibiq. alleg. Conf. l. 50. §. 3. de legat. l. 119.*

11. 14. de dot. praleg. l. 10. §. 1. de vulg. & pupill. subst. Et sanè in contrahendo matrimonio pro arbitrio in majorem fidem eos ceteri Fratres adhibere possunt, l. 22. de nupt. non tamen tenentur invitari, arg. d. l. nec eorum consensum explorare. Vid. Dn. Carpz. Jpr. Consist. L. 2. d. 45. seq. An autem de Studioso Almæ hujus Altdorffinæ cum puella forte, cujus inopinato amore ducitur, nuptias inituro, idem dicendum sit, quaritur? videtur quod non, dum non nisi consentientibus amicis, quales per Fraternitatem facti sunt matrimonium contrahere, expressa Universitatis Lege XVI. prohibetur. Verùmenimverò cum sententia potius legis & mens quam verba sint spectanda, l. 17. de LL. l. 13. §. 2. de excus. tut. l. 3. §. 9. in fin. de adim. leg. l. 7. §. ult. de supellect. legat. eaque cognatorum tantùm consensum intelligat; hinc verbi Amicorum latitudo ad illos quoque est restringenda, Dn. Strauch. Diss. Just. I. aph. 15. ut adeo nostrum assertum ad Studiosos hujus Almæ benè extendatur. Pariter ejusmodi Fratres relictis demortuorum liberis, quod alias ad extraneos non multum spectat, arg. l. 1. ff. de jurid. tutores petere possunt, l. 2. pr. qui per. tutor. Tiraqu. d. l. n. 56. ubi addit, & tunc, dum datur tutor aut curator, cum consanguineis amicis vocandos esse. Quod an juri civili conveniat, non disputo; dixerim tamen Magistratum non malè facturum, si defuncti amicos, tutorem liberis ejus constituturus, quandoq; hac in re interroget.

XXV. A Personis ad Res devolvor; quarum Dispositio est vel inter vivos, vel mortis causa. Hæc vel Hominis, ut in ultima voluntate, vel Legis, ut in successione ab intestato. Jam de ultima voluntate. Et cerum est, quod hi Fratres, si testamenti factionem habeant, §. 4. J. de hered. qual. & differ. se invicem in testamento perinde, ut alios, hæredes instituere possint, l. 49. §. 1. ff. de hered. instit. ita ut sub appellatione Fratrum naturalium expressè nominati etiam admittantur, l. 58. §. 1. ff. d. t. cum falsa demonstratio non aliter vitiet institutionem, quam si involvatur error personæ, l. 4. C. eod. d. l. 58. §. 1. l. 72. §. 2. de condit. & demonstr. Dn. Servo. ex. 33. ib. 8. n. 4. quanquam Fratribus simpliciter vocatis non intelligantur, l. 7. C. de her. inst. Quid vero si testatori nulli sint Fratres naturales, an Fratribus nihilominus institutis, hereditas ad ejusmodi computatorios pertinebit? Putarem non pertinere; cum ex institutione de certa hæredis persona non constat, qualis non valet, l.

62. §. 1. de hered. instir. Secus tamen est, si Titium heredem institue-
rit, pluribus ejus nominis existentibus, ut is intelligatur scriptus,
qui fraternitate Compotatoria inter plures istos Titios testatori
fuit conjunctus; cum amicitia & affectio declarat nominis obscu-
ritatem in testamento, juxta Roman. in l. 21 ff. qui testam. fac. poss.
allegante Gothofr. ad d. l. 62. §. 1. lit. k. Menoch. L. 4. pref. 25. n. 12.
seqq. Quin testimonium ferre queant, nullam est dubium, §. 6. §. 9.
J. de testam. ordin. tam in testamento scripto, quam nuncupativo.
Dn. Strauch. Diss. Just. IX. aph. 19. etiam si legatum ipsis fuerit reli-
ctum, §. 11. J. d. t. Dn. Strauch. d. l. Vid. Dn. Carpz. p. 3. c. 3. d. 33. n. 6.
Hæritas testamento relicta quandoque acquiritur, quandoque
omittitur. Acquisita hæritate, si res testatoris propria relicta
sit Fratri Compotatorio per legatum, nullum est dubium, quin e-
legatario omnino debeat præstari, §. 4. J. de Legat. quamvis existi-
met legans esse alienam, §. 11. J. d. t. in cuius rationis ab Imp. data
veritatem Bachov. ad §. 4. J. de legat. n. 3. inquiri, quam ab eo im-
probatam defendere nititur. Dn. Strauch. Diss. Just. X. aph. 3. idem
juris est in re hæredis legata, d. §. 4. J. de legat. l. 67. §. 8. ff. de le-
gat. 2. Menoch. L. 4. pref. 117. De eo dubitatur, si testator Fratri
Compotatorio rem alienam ignoranter legaverit, an hæres eam
præstare cogatur? Sed rectius hoc affirmandum putarim, per l.
10. C. de legat. cujus ratio in affectione erga personam posita hic
quoque locum habet. Non enim solam affectionem ex sanguinis
conjunctione desumptam, quæ exceptio confirmaret regulam in
casibus non exceptis l. 12. §. 43. ff. de instir. vel instir. legat. sed & ali-
am ei similem hæc lex in verb. vel uxori, vel alii tali persona, ad-
mittit. At plerumq; major & sincerior solet esse erga amicos, quam
consanguineos & affines, affectio, arg. l. 58. §. 1. ff. de hered. instir.
Mantic. L. 6. de conjectur. ult. volunt. tit. 11. n. 24. Barbof. Locupl.
L. 1. c. 57. n. 9. Ergo alteram de non gravando hærede præsumtio-
nem §. 4. J. de legat. l. 67. §. 8. ff. de legat. 2. hæc vineit facitque,
ut præsumatur testator cum onere hæredis legaturus fuisse, quam-
vis rem esse alienam scivisset, d. l. 10. C. de legat. Et ita expressè
ad amicum h. l. extendit Tiraquell. ad l. 8. voc. liberr. n. 93. C. de
revoc. donat. & in Fr. de pen. temp. caus. 22. n. 30. ubi plures alle-
gat. Mantic. d. l. add. Dn. Carpz. L. VI. Resp. 28. n. 6. seqq. Accedis
quod ut alios actus, l. 80. de V. O. l. 67. de R. l. Ita præcipuè
ultimas voluntates interpretari debeamus, ut valeant, l. 12. ibi-
que Bronchorst. d. R. l. cum nihil magis humanitate conveniant, l. 1.
C. de

C. de SS. Eccles. & publice interfit, l. 5. rest. quemadm. aperiari.
verifimiliumque sit, testatorem actum validum potius, quam
frustratorium facere voluisse, l. 109. d. leg. r. l. 12. ff. de reb. dub.
Hinc hæres eam redimere, si pretio posit, l. 14. §. fin. de legat.
3. l. 31. §. 4. de fideicomm. libere. fin: æstimationem dare tenetur, §. 4.
J. de legat. d. l. 14. §. fin. quam iudex æstimabit l. 30. §. 6. de legat. 3.
Srauch. Diss. Just. X. apb. 3. Cui consequens est, ut hæres etiam rem
creditori obligatam, & à testatore ignorante relictam, luere cogatur,
§. 5. 7. de legat. nisi contrariam defuncti voluntatem ostendat. l.
6. C. de fideicomm. Manz. Special. Amicitia exempl. 25. Et hæcenus
dicta procedunt non tantum in testamento solenni, ex qua hære-
ditas acquisita, sed & omiffa hæreditate, imo & testamento minus
solenni confecto, quamvis neutri testamento clausula codicillaris sit
adjecta, ut Fratres defuncti Compotatorii nihilominus legata pete-
re possint, si verum est, quod ardor liciti amoris habeat vim clausu-
læ codicillaris, uti tradunt Alvar. ad l. 223. §. 1. ff. de P. S. n. 3. Tiragu.
Tr. de pen. temp. c. 22. n. 27. Caroc. de excuss. honor. p. 1. qu. 13. X. qu.
princ. n. 33. & Durant. de art. testand. t. 6. caut. 2. n. 7. p. m. 238. qui
exinde tanquam remedium quoddam, hæreditate non adita, reli-
cta consequendi Legatariis commendat, ut probent iudici, se fuisse
testatori singulari amicitia junctos, add. Manz. d. l. ex. 21. seqq. atq;
Dn. Ludwell. Ex. 9. eb. ult. lit. f. in fin. ubi tacitam istam clausulam
codicillarem juri nostro parum convenire docet.

XXVI. Lustravimus hæcenus circa res Dispositionem Ho-
minis in ultima voluntate: sequitur alia Legis in successio-
ne ab intestato, commodiori loco paulo inferius reservaturi.
Eam, quæ est inter vivos nunc aggrediemur. Sicit ergo se pri-
mum Habitatio, tertio Servitutum personalium species, ab usu
ædius distincta, §. 5. 7. de us. & habit. ibique Bachov. Dn. Eckolt. ad
ff. tit. de Us. & Habit. §. 2. Dn. Srauch. Diss. Just. VII. apb. 43.
quam qui habet, amicum adeoque etiam Fratrem Compotatori-
um bene secum domum ducere potest, Tiragu. d. tr. c. 22. n. 60.
Manz. de l. exempl. 34. Excipit hanc Donatio, quæ, cum sit de gene-
re permissorum, nemini liberum rerum suarum arbitrium haben-
ti est deneganda, nisi speciali lege prohibitus reperiat, l. 43. §. 1.
ff. de procur. Dn. Stryck. Tr. de Jur. sens. Diss. II. c. 3. v. 5. Ea ergo ces-
sante, Fratres Compotatorii res, quarum est commercium, l. 9. §.
fin. de donat. tam mobiles, quam immobiles, modo in Saxonia ca-
ram

tam competente iudice fiat, etiamsi admodum parvi sint pretii, *Dn. Carpov. p. 2. c. 12. d. 19. Schulz. Synops. 7. de donat. lit. b. n. 2. Dn. Strauch. Diff. Just. IIX. aph. 27.* tam futuras quam presentes, *d. l. 9. §. 1.* sibi invicem per donationem conferre possunt, *l. 5. ff. de donat.* ut consistat, etiamsi blanditiis ad eam fuerint inducti, *Barbof. Locuplet. L. IV. c. 49. ax. 1.* quæ tamen donatio, ut regulariter nunquam *l. 25. pr. l. 26. de probat. Dn. Eckolt. ad ff. rit. de Donat. §. 3.* ita nec ex Fraternitate Compotatoria præsumenda, *arg. ad l. nisi cum hac benevolentia affectione concurrat causa favorabilis & impensæ exiguitas. Dn. Carpov. L. V. Resp. 116. n. 14.* Hinc alimenta, *arg. l. 27. §. fin. de negot. gest. Manz. d. l. exempl. 13.* & impensæ in curam, *arg. l. 13. C. eod. ac causa funeris, l. 24. §. 7. ff. de relig. Menoch. L. 3. pres. 33. n. 7.* Fratris Compotatorii aut ejus filii, *l. 44. de negot. gest. Hahn. ad Wesenb. de donat. n. 4.* præstita præsumuntur donata. Idem est, de impensis in tutorum pupillis constitutionem, eorumque suspecti postulationem, ab aliquo paterna amicitia ducto factis, *d. l. 44. ff. l. i. C. de neg. gest.* maxime si erogans claritate præset, divitiisque abundet, accipiens verò tenuioris sit fortunæ, *l. 33. §. fin. de legat. 3. Hahn. d. l.* Hinc nullam propterea habent repetitionem, nisi animo repetendi erogaverint, quem ab initio declarare convenit, *l. 4. ff. l. 12. C. de negot. gest.* Illud adhuc addere placet: Si Frater Compotatorius donationem simili Fratri absentis factam ejus nomine absque mandato acceptet, an valida sit donatio? Quod affirmandum, modo vivo adhuc donatore rata & grata ab absente fuerit habita, *l. 24. ff. de negot. gest.* qua ratihabitione deficiente manea erit, nec morte donatoris superveniente confirmabitur, *arg. l. 9. §. 1. ff. de jur. dot. arg. l. 6. C. de donat. Dn. Carpov. p. 2. c. 12. de 19. & L. V. Resp. 62. n. 10. seq.* Alteri enim per alterum non acquiritur, tam de Jure Canonico, *Schulz. Synops. 7. de inutil. stipulat. lit. b. Strauch. Diff. Just. XIV. aph. 8.* quam Civili, *§. 4. 7. de inutil. stipul. l. 38. §. 17. ff. de V. & O.* Vid. *Dn. Brunnem. ad l. 8. ff. de pact. n. 22. Conf. Tiraqu. d. tr. c. 22. n. 10. seqq.* De Contractibus idem dicendum: Quod nulli facultas contrahendi cum quovis, lege tacente, unquam sit deneganda. *Dn. Stryk. de Jur. sens. Diff. n. c. 4. n. 10.* Bene ergo Fratres Compotatorii inter se convenire & contrahere possunt, *l. 38. ff. de condiel. indeb.* Hoc fortè dubium, si unus apud alterum præsentem & tacentem rem deponat, an ille depositæ rei custodiam videatur suscepisse? Nimirum constat, depositum fieri,

feri mutuo contrahentium consensu traditione rei confirma-
to, §. 3. ff. q. mod. re contr. Deponentis voluntas rei que infe-
ruta traditio hoc in casu in confesso quidem est. An autem de-
positarius præfens tacendo consenserit? Ac licet præfens & ta-
cens in onerosa ac inutilia, qualis est obligatio, pr. J. de autor. tut.
consensisse non præsumatur, l. 8. §. 1. de procurat. l. 5. de S. P. U.
l. 8. §. 15. ff. quib. mod. pign. Menoch. L. 2. præf. 74. n. 8. Dn. Car-
pov. L. VI. Resp. 101. n. 15. Dn. Roman. de Feud. cap. 12. §. 7.
fallit tamen in conjunctis amicitia & familiaritate, ut ex taciturni-
tate præsumatur consensus, uti post alios à se allegatos docet
Menoch. L. 6. præf. 99. n. 36. quæ cum & inter eos intercedat, hæc-
que obligatio non adeo onerosa sit, dum rei tantum depositæ asser-
vationem & solius doli ac latæ culpæ præstationem involvit §. 3.
J. quib. mod. re contr. l. 32. ff. l. 1. C. de pol. l. 1. §. 5. de O. & A. Dn.
Eckolt. ad ff. tit. de pos. §. 7. hinc alter omnino in depositum consen-
sisse, adeoque ad id, quod ejus est naturæ, faciendum obligatus di-
cendus erit. Conf. Menoch. all. l. n. 16. Tiragu. d. l. caus. 22. n. 56.
quem sequitur Manz. d. l. exempl. 32. An autem Fratribus hujus-
modi invicem contrahentibus fraus & simulatio subesse præsuma-
tur? Vid. Tiragu. d. l. n. 53. Imo non saltem ipsi inter se contrahe-
re, sed & pro se invicem intercedere proterunt fide jubendo, modò
sint idonei, l. 3. fidejuss. quod tamen animo donandi factum non
præsumitur. arg. l. 25. §. 4. de probat. l. 4. in fin. ad Sct. Trebe. Præ-
terquam enim, quod nemo suorum præsumatur prodigus dd. ll. ini-
quum est, ut alicui officium suum sit damnosum, l. 7. ff. test. quem-
ad. ap. quod alias per fidejussionem præstitit haud exiguum, dum
alteri sine ea pecuniâ non facile credita fuisset. pr. J. de fidejuss. Ita
enim homines hodie sunt, ut de cujusvis fide dubitantes non nisi
tripliciter muniti quicquam credere soleant. Satis autem abunde-
que sufficit, vel in una specie amico suo consuluisse l. 39. §. 2. de
admin. tut. l. 20. C. de neg. gest. Solutam ergò exinde pecuniam a-
ctione repetere potest. §. 6. ff. d. l. 10. §. 11. l. 20. §. 1. ff. mand. nisi
ei remiserit l. 26. de probat. aut modica fuerit, in qua præsumitur
animus donandi, Dn. Carpz. L. V. Resp. 146. n. 14. nisi circumstan-
tiæ, forte fidejussoris qualitas, l. 18. ff. de admend. legat. aliud sua-
deant. Nec rarum est, ut amicos negotiis suis adhibeant homines,
l. 21. ff. de usur. l. 10. pr. de ann. legat. ne de vi in iis sibi inserenda me-
tuendum habeant. Et hinc est, quod Fratrum Compotatoriorum

præsentia omnem metus præsumtionem excludat, l. 35. C. de trans-
act. Rosbach. in Prax. Civil. t. de conjunct. person. n. 19. Tiraqu. de
pen. temper. c. 22. n. 51. si sufficiens esse poterit ad resistendum vio-
lentiæ illius, qui de ea arguitur; alias secus videtur, ubi persona e-
jusmodi est, ut inferre valuerit motum etiam præsentibus amicis,
Menoch. L. 3. præf. 128. n. 9. aut enormis intervenit læsio: Menoch.
d. l. n. 8. Conf. Dn. Carpz. p. 2. c. 15. d. 18. Obligaciones constitu-
tas varii sunt tollendi modi, circa quos certum est, quod solutio-
ritè facta, quam explicat Dn. Eckolt. ad ff. tit. de solut. §. 3. Dn.
Strauch. Diff. Justin. XVII. aph. 2. § 99. Dn. Carpz. p. 2. c. 28. d. 11. § 99.
Fratr Fratrem Compotatorium debitorem non tam scientem,
quam etiam ignorantem & invitum ipso jure liberet, pr. J. quib.
mod. toll. obl. ibiq; Bachov. n. 2. l. 23. l. 53. de solut. l. 17. C. cod. l. 39. de
negot. gest. cum nihil interfit creditoris, à quo ipsi debitum depen-
datur, quo accepto, obligatio consumatur perimaturq; necesse est,
Bachov. d. l. Dn. Eckolt. d. l. § 5. in fin. Quanquam postremo casu
nihil ab eo repetere queat, l. 53. mand. l. fin. C. de negot. gest. cum sibi
imputare debeat damnum exinde emergens. Illud quaeritur: An
Fratr Compotatorio in periculo vitæ constituto, nisi docenta
solverit, eorum contra ipsius prohibitionem solutorem à jamjam
liberato detur repetitio; Quod affirmatur. Nullus enim suæ libe-
rationis media prohibere potest, l. 6. de appellat. ibiq; Dn. Brunnem.
n. 1. quoniam nemo est membrorum suorum, multo minus vitæ,
Domiaus, l. 13. pr. ad L. Aquil. ut adeo nulla prohibitio intercessisse
videatur, arg. l. 5. C. d. LL. Et cum captivus reversus alienationem
bonorum, ipsius redimendi causa injuste factam, ratam habere cog-
gatur, aut Si captivi. C. de Episc. & Cler. quidni & hic ducenta
reddere obstructus erit? dum eadem liberationis & publicæ utili-
tatis, cujus sanè interest homines viventes conservari, l. 7. §. 3. de
bon. damnat. arg. l. 14. §. 13. de religios. & sumt. ratio subdit, l. 32. ad
L. Aquil. Quintimo minus hic est, dum commodo suo solutionem
facere potest, ubi illie etiam amabilissimarum rerum alienationi
contravenire nequit, d. auth. Et ita expressè in amico tenet Caroc.
de excuss. bonor. p. 2. qu. 22. n. 5. & 11. Quare non tam hoc, quam a-
hà omnia credita Fratres Compotatorii ex se invicem exigunt, pr. J.
d. Actio non tamen ultra id, quam quod facere possunt, exa quita-
te condemnandi videntur; Quanquam ex Jure Justiniano benefi-
cium competentia Fratribus Compotatoriis plane denegandum
sit,

fit. Sed cum idipsum benignitas Interpp. omnibus debitoribus casu inopinato de paupertatis hodie accommodaverit, *Manz. in Patr. Deb. dec. 3. qu. 2. Dn. Carpz. in Asyl. Debit. pos. 76. n. 356. seqq. & ex eo Magnif. Dn. Swendend. ad Fibig. Proc. p. 1. c. 2. m. 3. §. 9. sine dubio nostris quog; Fratibus tribuendum erit; modo non ipse actor pauper sit, cui non supperat, unde se alat, secundum Dd. uti refert *Dn. Srauch. Diff. Just. XXIX. aph. 12.* Quamquam ubi ad meliorem fortunam pervenerint, denuo pro residuo poterunt conveniri. *l. 8. C. solut. matrim. in quem eventum nuda repromissione cavere debent. l. un. §. 7. C. de R. U. A. l. 63. §. 4. pro soc. l. 47. §. 2. de pecul.* Nimirum obsolevit laudabilis ille Græcorum maximeque Atheniensium mos, quo certa juvenorum amicorum coiverant collegia, qui civi vel amico ad deteriores fortunam lapsu mutuam quoddam gratuitum, rebus ad feliciorem statum hoc beneficio redactis, in eadem quantitate, fortuna adversa permanente, planè non reddendum, conferrent. Vid. *Alemann. Diff. de eo, qui ad mel. fort. perv. c. 3. sect. 1. 1. 18.* Sæpissime invitus usuram hujus beneficii competentiar alteri concedas, vel ultimam panis micam ori ejus extracturus, eoque libentius habiturus, quo citius à fortunacione facto reliquum exigere possis.*

XXVII. Jam quid juris sit de Fratibus Compotatoriis circa *Judicialia* subjiciendum. In judicio quovis sunt Personæ ibi verstantes vel Principales, vel Accessoriæ. Ille Actor, Reus & Judex, quem suspectum reddit Fraternitas Compotatoria *l. 10. ff. de jurisd. arg. l. 9. de liber. caus.* Indeque ob eam non solum delegatus, sed & ordinarius magistratus recusari potest *d. l. 10. l. 4. C. de jurisd. Nov. 96. c. 2. c. 61. X. de appell. Dn. Struv. ex. 9. 1. b. 11. Dn. Srauch. Diff. Justin. XXI. aph. 5. Donel. L. XVIII. c. 25. ibiq; Hillig. lit. p. seqq. m. 6.* totum etiam quandoque Collegium, Vid. *Dn. Carpz. L. II. Resp. 11. n. 22.* quamquam alias idipsum tanquam suspectum recusare vix conveniat. *Dn. Srauch. d. l. Dn. Struv. Jpr. L. 4. tit. 6. aph. 2.* non tam ante, quam etiam post litem contestatam, si Fraternitas nova *l. 17. ff. de judic. aut noviter nota sit, c. 4. X. de except. Dn. Brunnem. ad l. 32. §. 14. m. 4. ff. de judic. Dn. Struv. ex. 9. 1. b. 11.* modo scripto expresse comprehensa probetur. *l. 16. l. fin. C. de judic. c. 39. X. de offic. deleg. alias injuriarum tenetur. Dn. Carpz. p. 4. c. 42. d. 8. add. Dn. Brunnem. d. l. n. 6.* Limitatur tamen, ut suspectus non sit, adeoque recusari nequeat, sit judex cum utroque Fraternitate sit junctus,
pro-

propter intercedentem erga utrumque affectionis paritatem l. 67.
§. 1. de R. N. c. postremo. 36. X. de appell. Marant. in Specul. p. 6. tit.
Et quandoq; appell. n. 30. p. m. 479. Et utrobique arbitrium iudicis
admitto. Vid. Dn. Brunnem. ad l. 3. ff. de test. n. 6. Personarum ac-
cessoriarum aliae iudici accedunt, aliae Litigantibus vel interveni-
endo, vel patrocinando, quales Advocati & Procuratores. Dn.
Serauch. Diff. Justin. XXIII. ap. 18. seq. Hi sunt, qui alienam litem
mandato Domini in iudicio persequuntur. l. 1. pr. ff. de procur.
Quod mandatum in quibusdam ex affectione praesumitur, ut citra
aliud cum cautione de rato admittantur, l. 35. ff. l. 12. C. de procur.
modo causa speciale mandatum non requirat. l. 27. de minor. Dn.
Struv. ex. 7. tb. 28. vel conjuncta personae voluntas aperte non re-
pugnet. l. 40. §. fin de procur. An autem de amico, adeoque Fratre
Compotatorio idem dicendum sit, ut in eo praesumatur, sicque
sine eo pro Fratre ad agendum admittatur? maxime inter se Dd.
controvertunt. Affirmativam tenent inter eos, quos mihi hactenus
videre licuit, Alciar. ad l. 223. §. 1. ff. de V. S. n. 4. Tiraqu. de pen.
temp. c. 22. n. 34. Hillig. ad Donell. l. 18. c. 12. lit. k. B. Tabor. in Barbosa.
Thes. Locupl. l. 1. c. 57. ax. 2. Manz. Spec. Amicitia ex. 2. Negativam
contra propugnant Gail. l. 2. de P. P. c. 10. n. 28. Vulcej. l. 2. ff. r.
Rom. c. 30. n. 39. Berlich. p. 1. concl. 14. n. 41. ibiq; allegati. Fortassis
de eo non est magnopere laborandum, cum, teste Gail. d. l. §. L. 1.
Obs. 133. n. 2. in foro & praxi non observetur. Dn. Eckolt. ad ff. tit.
de usur. §. 4. Sane Jus Saxonicum Fratrem Compotatorium pro
Fratre sine mandato non admittit, nulla sanguinis ratione, in qua
mandati & rati habitationis praesumptio ponitur, inter eos interce-
dente, juxta Ordin. Proc. Judic. tit. 7. §. 2. vers. des gleichen Seite
halben die Blutsverwandten. ibiq; Dn. Martin. n. 12. Dn. Carpz.
p. 1. c. 1. d. 29. in quo convenit cum Jure nostro Lusatico. Vid. Ord.
Proc. Sup. Lusat. p. 4. §. 3. vers. Oder daß Er eine solche Id. Imputa-
bit ergo sibi, si absq; mandato comparere & jura proponere ausus,
remotionem suarum positionem, parte adversa etiam non petente,
penamq; quinquem Joachimicorum meruerit. Ordin. Judic. d. tit.
7. §. 1. vers. und da es geschehe. Dn. Carpz. p. 1. c. 1. d. 26. Ordin.
Proc. Sup. Lusat. p. 3. t. von Advocaten und Procuratoren. §. 6. Mul-
tò minus ergo mandato non instructus Fratris Compotatorii no-
mine arrestum petere, Ordin. proc. Judic. tit. 51. §. 9. ibiq; Dn.
Martin. n. 30. seqq. D. Carpz. p. 1. c. 29. d. 14. aut Leuterationem Ap-
pella-

pellationemve interponere poterit, ut teneat, nisi eam alius intra de-
cendium ratam habeat, *Dn. Carpz. p. 1. c. 19. d. 6. Dn. Brunnem. ad l.*
4. n. 16. § 1. 23. n. 1. ff. de appellat. De mandato verò, à Fratre Com-
potatorio tacite acceptato, vid. *Tiraqu. d. ir. c. 22. n. 56. § Manz. d. l.*
ex. 31. Illud expeditum, quod Frater Compotatorius Fratris modò
causam justam, aut saltem probabilem, si alia non sit probabilior,
vel dubiam habeat, donec in justa fiat, *Vid. Naz. Diss. de Conscient.*
Advoc. c. 4. Dn. Struv. ex. 7. tb. 5. seq. advocatus esse possit contra
quemvis, etiam Magistratum, *Carpz. p. 1. c. 1. d. 21. Brunnem. ad l. 1. n. 13.*
ff. de postul. Add. Eckolt. ad ff. 1. de postul. § 5. & injuriantem, nisi uni-
cum fortè verbum multis mille thaleris æstimet, quod sæpius videre
licet; imo etiam certo casu contra proprios Parentes, salva conscientia,
Naz. d. Diss. c. 3. n. 6. seqq. § n. 17. seqq. add. Dn. Stryk. de Jur.
sens. Diss. IX. c. 4. n. 32. seqq. Non tamen contra Principem, cum quili-
bet subditus ejus respectu se purè habeat passivè, nisi permissionem
prius impetraverit, *Naz. d. Diss. c. 3. n. 3.* Nec facile contra Domi-
num feudi, cujus est Vasallus, quia furat se non velle esse in consilio,
in quo agitur, ut Dominus aliquid perdat, *z. F. 6. junct. c. un. § 1. vers.*
similiter z. F. 33. Dn. Brunnem. ad l. 1. n. 14. de postul. Hoc quæsitum
fuit, an contra Fratrem compotatorium quis postulare possit? Ami-
citiæ quidem optime consulere videtur, qui penitus ejusmodi patro-
cinio abstinet, quum ea de facili in illo Processus oceano naufragi-
um pati possit; Attamen in foro conscientia contra eum postulando
ejusmodi Frater non peccabit; cum nemo jus & justitiam admini-
strando peccare possit. Quinimo dixerim, eum potius peccare si à Fra-
tre Compotatorio inique lædi viderit alterum, & eius patrocinium
renuat aliorum inopia. Major enim justitiæ, quam amicitia ratio est
habenda. Sit enim amicus Plato, sit amicus Aristoteles, magis tamen
amica debet esse justitia. Minus ergo dubii habet, quod ad illius su-
sceptionem à Principe vel Magistratu cogi possit, *l. 7. C. de postul. Vid.*
Dn. Martin. ad Ordin. Proc. Jud. tit. 3. rubr. n. 7. Gail. L. 1. obs. 43. Non
tamen tenetur patrocinium gratis præstare, *l. 10. pr. ff. de ann. legat.*
nemine in conscientia proximo, cui facultates suppetunt, gratis in-
servire obstricto: nam quæ unius obligatio est ad officia, illa alteri-
us est ad remunerationem. Nec præsumitur illud gratis præstuisse,
arg. l. 25. de probat. l. 4. in fin. ad Scæ. Trebell. nisi causa sit favorabi-
lis, quæ sine notabili ipsius incommodo modico labore expedita, *arg.*
l. 44. de negot. gest. Mascard. de prob. concl. 555. n. 57. Fratres; com-
pota-

potatorius alias patrocinari non consuetus, quod tradit *Tragu. d. Tr. caus. 22. n. 78.* Hinc in aliis recte salarium petere potest, etiam si nihil conventum sit, *l. 1. §. 10. de var. & extraord. cognit. & in causa succuberit, l. 10. §. 1. ff. de neg. gest.* quod dolore fortè denegatum, donec solvatur, tamdiu Acta salva conscientia poterit retinere, *Gail. L. 2. obs. 12. n. 3. Dn. Carpz. p. 2. c. 25. d. 23.* Quanquam æquitatis ratio cum eo debeat deducere, ut viso Fratrem succumbentem haud leve exinde damnum contraxisse, de salario non adeo rigide cum eo agat, opibus præsertim haud adeo magnis instructo. Cæterum rerum veritate in iudiciis plerumque ex probatione dependente, quæ vel per instrumenta sit, vel per testes: disquirendum erit, quid de Fratris Compotatorii testimonio sit habendum? Et sane sibi invicem testes esse non repelluntur, cum nullibi specialiter prohibiti reperiantur, *l. 1. §. 1. ff. de testib.* licet omni exceptioni majores non sint, & fides eorum per fraternitatem contractam, provenientemq; exinde amicitiam & affectionem minuatur, *l. 3. pr. d. testib. Dn. Struv. ex. 28. 1b. 39. Habn. ad Wesenb. de testib. n. 7.* nisi utriusq; eadem sint juncti *Dn. Carpz. p. 1. c. 16. d. 56.* aliterve veritas haberi nequeat tam in causa civili, quam criminali. *Dn. Carpz. ad d. c. d. 73. & p. 4. c. 8. d. 9. n. 3. Dn. Struv. ex. 28. 1b. 41.* aut ex conditione personæ, quod sit gravis & fide digna, ea exceptio tollatur. *Dn. Brunnem. ad l. 3. n. 5. ff. d. Test. add. Carpz. p. 1. c. 16. d. 53. Dn. Eckolt. ad ff. tit. de Test. §. 3.* Ideoque quanta fides his testibus adhibenda, iudiciis arbitrio committendum, *Dn. Brunnem. ad d. l. n. 6.* Pariter contra se invicem non tam volentes admittuntur *l. 4. ff. de testib.* quam etiam invitum in civilibus, tum criminalibus testimonium dicere coguntur, *l. 16. C. cod. Brunnem. ad d. l. 4. n. 2. Dn. Carpz. p. 1. c. 16. d. 47. 50. seq.*

XXIIX. Restat, de *Delictis* nunc agamus. Videbimus confusionis evitandæ gratia primum delicta in Fratrem Compotatorium ab alio commissa, eorumq; vindicationem, ubi in genere notamus: Quod ad possibilem eorum omniumq; aliorum incommodorum & periculorum declinationem, mutuam vicissim defensionis & auxilii præstationem sibi invicem Fratres hujusmodi teneantur. *arg. l. 4. C. de cast. pecul. Vid. l. 7. pr. de capt. & post. l. xv. etiam si ab iis non fuerint requisiti, arg. c. un. §. ad huc. 2. F. 28.* nisi cui archiori obligatione sint devincti. *Vid. Ostand. ad Grot. L. 2. c. 1. 1b. 9. obs. unic. Roman. de Fend. c. XI. §. 1. seq.* Quanquam hoc posteriori casu non repugnarem, si quasi mediatoris vice functi de amabili inter eos concilianda compositione laborarent. Quin potius injustus Fratris Compotatorii in discrimine vi-

te constituti aggressor salva conscientia, & proflus impunè occidi potest, modo fiat cum moderamine inculpatæ tutelæ. *Dn. Straub. Diff. Just. XXIX. aph. 7.* de qua latè præter alios agit *Schulz. Synops. J. de L. Aquil. lit. f. arg. Dn. Struv. de vind. priv. c. 4. aph. 1. usq. ad 8. abigz. alleg. Melin. de Just. & Jur. tom. 4. tr. 3. disp. 11. & seqq.* Imo non tam potest, quam etiam debet, adeo ut cum non defensum ab aggressore interfici passus extraordinariam, puta relegationis, incarcerationis, aut pecuniariam poenam incurrat, dummodo hoc sine proprio periculo & robore facere potuerit, ordinata enim charitas incipit à se ipsa, secundum *Berlich. p. 4. concl. 12. n. 45. add. D. Osland. ad Grot. L. 1. c. 5. eb. 2. & 3. Tirag. d. tr. caus. 22. n. 43. seq.* Nequeunt tamen ob injuriam Fratri absentis factam alapæ aliavè verbera proferenti infligi, nec magis de ea judicio agi, non obstante, *l. 1. §. 3. ff. de injur.* in qua affectus intelligitur talis, qui certam quandam domesticæ societatis speciem præ se fert & informat, i. e. maritalem. Vocabulo enim potestatis societatem horilem & paternam, affectus verò appellatione maritalem complecti voluit *J. Crus.*, quemadmodum rectè explicat *Dn. Eckolt. ad ff. tit. de injur. §. 1.* Hinc etiam Frater consanguineus ob injuriam Fratri illatam injuriam agere impeditur, multo magis ergò Compotatorius. *Dn. Brunnem. ad l. i. num. 5. ff. de injur. Dn. Carpz. decis. 33.* add. *Dn. Struv. ex. 48. thes. 57.* Quamquam quodammodo excusandi sint, si post frustraneas de abstinendo ab injuriis admonitiones, ex dolore manibus aut ori suo aliquid indusserint, cum difficultum sit iram ex justa causa provenientem temperare, *l. 38. §. 8. ff. 1. 4. C. ad L. Jul. de adult. Ferrinac. Prax. Crimin. qu. 91. n. 38.* & amicum cum causa peccata mitius semper puniendi, juxta *Tirag. d. Tr. caus. 22.* Sequuntur delicta inter Fratres Compotatorios à se invicem commissa. Constat, furtum non fieri, si quis putans Dominum confessorum rem alienam contrectaverit: quamquam non quævis præsumptio voluntatis sufficiat, sed quæ in quadam probabilitate consistit, qualis etiam est ex amicitia & familiaritate per Fraternitatem contracta, *Brunnem. ad l. 46. n. 1. ff. de furr. Straub. Diff. XIX. aph. 5.* Nec interest, rem illam jam ante voluntate Domini teneat, qua ultra limites initio dictos utatur, *§. 7. J. de oblig. que ex del. l. 76. pr. de furt.* quamquam hic præsumptio voluntatis facilius admittatur. Vid. *Brunnem. d. l. n. 2. Barbov. ad §. 7. J. de Obl. ex del. an. domino subtrahat & amoveat, l. 46. §. 7. de furr.* modo eam rem alias dominos concedere solitus erat, nec dolose fuerit factum, *Bachov. d. l.* quod judex ex circumstantiis, v. c. die an nocte amoverit &c. æstimabit.

*Bachov. d.l. Dn. Strauch. Diss. Jus. XIX. 5. Cateroquin re valoreis
quinque solidorum excedente affectu furandi dolose subtrahita, Vid.
Dn. Carpz. p. 4 o. 32. d. 1. §. 4. Fraternitas compotatoria à pœna sus-
pendi furem non liberabit; etiam in Saxonia, cessante consanguini-
tatis & affinitatis ratione, propter quam alias nonnulli à pœna furti
ordinaria eximuntur in *Consil. pecul. juxta cum aliis certis de causis,*
forte ne pœna levit etc homines ad perpetrandum facinus evitarentur
§. 8. in fin. J. de obl. qua ex del. l. 29. C. furt. publicæ non dicitur relata
tamen à D. Carpz. pr. ex. crim. q. 82. n. 42. add. Eund. p. 4. o. 38. d. 3. seqq.
Quamquam juris sui persecutionem privatam, ut quisvis alius, ita &
Frater Compotatorius remittere possit, *l. pen. C. d. pact. Bachov. ad §.*
7. J. de obl. qua ex del. Eadem fere ratio est circa injurias, quod Fra-
ter Compotatorius de injuria in alterum illata in dubio non tenea-
tur, cum in amico animus injuriandi non præsumatur, juxta Fari-
nac. Prax. Crim. q. 105. n. 147. & Berlich. p. 5. conclus. 60. n. 7. sine quo
nulla est injuria, adeoq; nec actio l. 3. §. 1. ff. de injur. nisi dicte factave
per se contumeliosa sint atrocia, l. 5. C. de injur. quibus tamen si ani-
imum injuriandi absuisse prætendat, & probare nequeat, ei, præsumti-
one ex confraternitatis pacto suffulto, judex deferre potest purgatio-
nis juramentum, Gail. l. 2. obs. 106. n. 3. in quo alias facilis esse non de-
bet, Gail. d. l. n. 5. Dn. Carpz. L. II. Resp. 66. & 67. n. 6 seq. Illud certum,
nullam fieri injuriam, si Fratres Compotatorii sese fuissent, & in nu-
mero singulari compellent, etiamsi alter in dignitate & honore ma-
ximo sit constitutus. Et hinc est, quod communiter Duxbrüder di-
cantur, vid. Berlich. p. 5. concl. 60. n. 76. seqq. Dn. Eckolt. ad ff. tit. de in-
Jur. §. 5. Dn. Lauterbach de sing. Fratr. Jur. p. 1. §. 6. n. 4. Quamquam
haud raro sint, qui non leviter, licet tacite ea appellatione offendantur,
aliis præoccupantibus: Se amplius non esse, qui fuissent! Tem-
pori ergo & personæ quandoq; interserviendum. Restant delicta à Fra-
tre Compotatorio in alium commissa, eorumq; vindicatio. Scilicet
in causis criminalibus proceditur vel ordinarie per Accusationem,
vel per Inquisitionem Dn. Brunnem. in Process. Inquis. c. 1. n. 1. Qua-
ritur ergo, an Fratres Compotatorii se invicem de crimine commi-
ssis accusare possint? Quod affirmatur, sive magnum illud & capita-
le sit, sive leve nec capitale, cum inter prohibitos non reperiantur, l.
3. seq. ff. de accus. Neq; enim sanguine inter se sunt conjuncti, quibus
magnum criminum accusatio est interdicta. l. 13. l. 18. C. de his qui
accus. non poss. Et ira expresse Tiber. Decian. Tr. Criminal. L. 3. c. 13. n.
*21. tenere dicit Dietbery in cont. Besold. Thes. Pr. 200. Wirserschaft.**

De

Nequeunt tamen alterius uxorem adulterii accusare, cum extranei plane repellantur, *l. 30. C. ad L. Jul. de adult. Brunn. ad l. 26. ff. eod. quod & in praxi servari testatur Habn. ad Wesenb. eod. n. 11.* Sed rarior hodie accusationis est usus. Magistratus enim plerumq; ex officio inquirens, probato delicto, convenientem ei poenam delinquenti imponit, quam certa lege statutam ex ratione Fraternalitatis Compotatoriae minuere nequit; cum non aliter debeat judicare quam legibus, constitutionibus aut moribus proditum est. *pr. J. de offic. Judic. Vid. Tiraguell. de poen. temper. caus. 16. Alciat. L. 1. d. V. S. n. 57. add. Dn. Carpz. p. 4. c. 32. d. 19. n. 7. seq. p. 4. c. 47. d. 13. Et passim. Berlich. p. 2. concl. 22. n. 70.* Illud adhuc addendum, quod Fratres Compotatorios, tanquam amicos, si corpora cruci aut rotæ affixorum deponant, pecuniaria saltem absque corporali, poena plectendos esse, tradant *Consult. consst. Saxon. p. 4. qu. 67. n. 3.*

XXIX. Dixi arctiorum Fraternalitatis pacto amicitiam & affectionem conciliari. Tollitur ergo eo jam inito prior offensio. Hinc fit inimicitiarum reconciliatio. Quare tutor datus allegatione anteriorum inimicitiarum excusationem à tutela vel curæ onere non merebitur. *S. 11. J. de exc. tutor. ibiq. Bachov. l. 6. §. 17. ff. eod. Pariter legatum & fideicommissum inimicitia gravissima, etiam culpa testatoris, l. 4. l. 22. de adim. legat. Mantie. de con. ult. vol. L. 12. t. n. 5. 9. Menoch. L. 4. pres. 170. n. 6. Brunn. ad l. 3. n. 7. ff. de adim. legat. interveniente tacite ademptum. l. 3. §. fin. ff. d. t. l. 9. pr. ff. de his que ut indig. redintegratum videtur. l. 4. ff. de adim. legat. ibiq. Brunnem. n. 1. Menoch. d. l. n. 13. Mantie. d. l. n. 18. ut illud Legatarius petere possit. S. 2. J. de legat. modo reconciliationem per Fraternalitatem initam haud secus ac inimicitiam hæres duobus testibus probaverit. Dn. Brunnem. ad d. l. 4. n. 2. add. Strauch. Diff. Just. X. apb. 16. De legato hæctenus dicta etiam in donatione mortis causa obtinent, Menoch. L. 3. pres. 37. n. 16. seqq. Nec minus inducitur Injuriarum remissio. Si enim ex comestione, potatione aut lusu aliave amica confabulatione, sponte cum injuriante habita, remissio adeoq; injuria extincta præsumitur, Bachov. ad §. fin. J. de injur. n. 2. Dn. Carpz. p. 4. c. 46. d. 8. Dn. Eckolt. ad ff. tit. de injur. S. 19. quidni de Fraternalitate Compotatoria etiam hæc dicamus? cum non tantum multi hæctenus enarratorum actuum hic intervenite soleant; sed & arctior, instar Fraternalitatis, amicitia intendatur constituanturq; *arg. §. 7. de ad opt.* Sanè notari dignum est festum Fraternalitatis Mahumetanorum d. 25. Novemb. quotannis celebrari solitum, quod sibi in vicem omnia delicta remittunt, teste Schulz. in Der Ost-India nischen*

niſchen Reife-Befchreib. l. 3. c. 9. p. 170. Ceſſat ergo injuriam actio. §. ſu. J. de injur. & promerita antea per injurias tam verbales, quam reales feudi privatio. c. un. §. 2. verſ. porro 2. F. 2. q. Roman. de Feud. c. 15. §. 1. & 6. add. Dn. Carpz. p. 3. c. 27. d. 13. Quanquam non minus Vaſallus ſe feudo indignum reddat, ſi cum inimico Domini Fraternitatem contraxerit. 2. F. 57. l. 28. C. de inoffic. teſt. modo facta ſit in perniciem detrimentum injuriam ejus, Roman. de Feud. de l. §. 2. cujus probatio Domino incumpit. Gotbfr. Anton. Diſp. Feudal. XI. t. b. 3. d. Sic enim & ipſe inimicus Domini factus præſumitur. dd. text. Roman. d. l. Borcbolt. d. Feud. c. 8. n. 121. Secus ergo eſt, ſi abſq; præjudicio Domini, aut eo conſentiente Fraternitas contracta fuerit. Rom. d. l. Borcbolt. d. l. n. 124.

Effectus
Neg.

XXX. Non tamen per Fraternitas pactum tribuitur conſanguinitas. l. 34. de pact. l. 8. de R. l. vocabulo conſanguinitatis late accepto, ut & agnationem & cognationem ſub ſe comprehendat. Amersmann. Jur. voc. conſanguinitas. §. 1. & 3. Ceſſabunt ergo inter Fratres Compotatorios jura ratione ſanguinis inter veros Fratres conſtituta. Hinc matrimonium hujusmodi Fratris cum ſimili ſorore, aut fratris ſilia, & multo magis cum relicta ejus vidua ſponſave non impeditur. §. 2. ſq. J. de nupt. add. Dn. Struv. Jpr. 1. 2. t. 6. aph. 13. Et ſtuprata etiam vilis humilis, ac inops, Berlich. p. 5. concl. 38. n. 74. ſeq. à ſoluto Carpz. p. 4. c. 27. d. 2. hodie aut ducenda aut doranda. Schulz. Synopſ. J. de Publ. Judic. lit. n. Dn. Carpz. LVI. Reſp. 88. niſi hæc ipſi nupere recuſet. Carpz. ad d. c. def. 1. alias dotem à Viro etiam poſt matrimonium cum alia contractum petere poteſt, Dn. Carpz. d. 3. Berlich. d. l. n. 84. non tamen Vaſallus propterea feudo privatur, cum ſtoprum id non operetur. Gotbfr. Anton. Diſp. Feud. XI. t. b. 7. lit. f. Roman. de Feud. c. 15. §. 4. Idem eſt, ſi cum ſorore Domini Compotatoria, etiam in ejus domo exiſtente & nondum elocata, concubuerit. c. un. §. 2. 2. Feud. 24. multo minus ergo feudo privatur ob ſolum oſculum ei impreſſum, Dotare ſororem Compotatoriam, etiam ſi aliter nubere nequeat, Frater plane non cogitur; cum ne naturalis & legitimus quidem ad id, niſi in ſubſidium germanæ aut conſanguineæ teneatur. l. 22. §. 3. de admin. tut. ibiq; Dn. Brunn. n. 4. Eckolt. ad ff. tit. de jur. dot. §. 4. in ſin. Sicbar. ad l. ult. n. 28. C. de dot. promiſſ. Neq; tutela relictorum Fratris defuncti liberorum legitima, neque cura ipſorum Fratrum ad Fratres hoſce pertinet? cum nullum ceſſante ſanguinis ratione, ſucceſſionis habeant emolumentum, ſecundum quod tutela regulatur, illiſq; defertur, quos ordo ſucceſſionis tangit, §. unic. J. de legit. Patr. tut. l. 1. de legit. tutor. autb. ſicut. C. de cod. Nov. 118. c. 5. Carpz. L. V.

L.V. Resp. 31. n. 9. Minus ergo furiosos, etiam in Electoratu Saxonico, *Carpz. L. IV. n. 61. n. 14.* custodire, aut si in propriis non satis habeant, alere tenentur. *Dn. Carpz. ib.* Quamquam miserissima eorundem conditio ad commiserationem curamq; illorum habenda ut quemvis, ita magis amicos debeat commovere, ut fere dubitem hos in conscientia securos esse, si eam negligant. Præterea Frater Fratrem Compotatorium in Academiis studentem de alio loco visitans privilegiis Academicis non gaudebit, nisi ratione promovendorum studiorum eum inviserit. *Carpz. LVI. Resp. 119.* Planè ab intestato sibi invicem non succedunt. *l. 7. C. de hered. instri. Tessa. dec. 113.* ubi in causa de Ruatis 1568. d. 7. Nova Senatus ita iudicatum testatur; *Webner. Observ. Pract. voc. geschworne Brüder. Carpz. de pact. confr. Saxon. Hass. c. 1. pos. 9.* Quare pro arbitrio in Testamento præteritæ possunt, ut non habeant querelam in officiosi, etiamsi turpis persona fuerit instituta. *arg. §. 1. J. l. 27. C. de inoff. test. Mascul. de Confr. illustr. 1b. 42. Carpz. d. l. Str. ex. 10. 1b. 11.* Diethery in cont. *Besold. Thes. Pract. voc. Bruderschafft.* nisi consuetudine aliud sit introductum, quæ omnino attendenda. *Tessa. d. decis. 113. n. 7.* Quid vero si pacta successoria simul inter eos fuerint inita? sane ejusmodi pacta de Jure Civili invalida esse, extra dubium est. *l. 19. C. de pact. Webn. d. l. Carpz. p. 2. c. 35. d. 20. Diethery d. l. add. Dn. Præses in Discurs. Acad. de Martin. Leg. Salic. contr. c. 2. n. 25.* quamquam ratio adæquata dari non possit, nisi quod hæreditas & successio à jure dependens testamento & legibus deferatur. *l. 15. C. d. pact. conv. l. ult. de suis & legit. Bachov. Disp. miscell. c. 13. p. m. 156. Str. Diff. Just. IX. aph. 3.* Moribus tamen valere dicit *Dn. Struv. ex. 6. 1b. 44.* adeoq; & eadem inter Fratres Compotatorios servanda esse concedit. *exer. 10. 1b. 11. in fin. add. Gall. L. 2. Observ. 126. Carpz. L. V. Resp. 5.* Illud certum, parricidium in ejusmodi Fratrem Compotatorium non committi tam de Jure Civili. *arg. l. 1. §. 9. ff. ad L. Pompei de pari. quam Saxonico Nov. Aug. p. 4. c. 3.* Cessabit ergo pœna ei statuta. *l. 32. pr. ff. ad L. Jul. de adul. l. 31. in fin. C. de Episc. & Cler. nec feudum Vasallus propterea amittet, c. un. vers. item si. 1. P. 5.* quod multo magis obtinet, si similem Domini Fratrem occiderit, cum ne ejus naturalem & legitimum interficiens feudo privetur. *c. un. pr. 2. F. 37. Rom. de feud. c. 15. §. 4.*

XXXI. Tandem Fraternalitas semel constituta obligationem ad amicitiam fratrum instar inter ineuntes colendam admittendosq; effectus hætenus relatos producit naturalem, non vero civilem, nec consequenter actionem jure Civili efficacem. *l. 7. pr. & §. 4. l. 45. de pact.* Secus tamen erit moribus nostris, secundum quos ex quovis pacto actio competit juxta *Dn. Carpz. p. 2. c. 19. d. 17. n. 7. §. c. 32. d. 10. n. 9. & p. 3. c. 5. d. 22. n. 2. Dn. Str. ex. 6. 1b. 17. Hahn. ad Wesenb. de pact. n. 9. Schulz. synopsis. 1. de Except. lit. a. Quod & Juri Canonico convenire videtur, cap. 1. & c. 7. X. de pact. c. juramenti. 22. qv. 5. Hahn. Str. Schulz. dd. loc. Add. Dn. Stranch. Dissert. XII. ap. l. 10. Fratritatem alleganti incumbit probatio, l. 13. C.*

de

probat. Vid. Mascard de probat. conclus. 813. cum sit qualitas foris eminens, que non præsumitur, nisi probetur: Idem concl. 85. n. 3. Fieri autem potest vel per duos testes. l. 12. de test. etiam mulieres. Mascard. d. l. n. 12. cum præter testamentum §. 61. de testam. ord. ibiq. Bachov. n. 2. & causas feudales 2. F. 32. in reliquis non prohibeantur. l. 38. de testib. l. 10. §. 6. qui testam. fac. poss. l. 8. ad L. Jul. Maj. modò ex sensu adaptato testimonii rationem reddant, ex qua illius certitudo demum judicatur. Dn. Stryk. Tr. de Jur. sens. proem. n. 28. §. 4. vel per instrumenta. Dubium enim non est, quin de Fraternitate inita publicum instrumentum confici queat; cum libero partium consensu fiat, adeoque ad voluntariam jurisdictionem pertineat, de qualibus omnibus, nisi lege aut statuto prohibitis l. 14. §. 3. C. de SS. Eccles. l. 29. circ. fin. C. de test. c. un. vers. callidis. 2. F. 55. recte conficiuntur instrumenta, Dn. Eckolt. ad ff. tit. de fid. instr. §. 5. Et conficere illud potest etiam similis Frater, vel uni tantum paciscentium junctus, ut vim probandi habeat. Vid. Eckolt. d. l. conf. sup. ch. 27. circ. fin. An autem nominatione Fratris, qualis literis facta exemplum proponit Naz. in Diff. de Conf. Advoc. c. 2. n. 10. quasi possessio Fraternitatis causetur? Vid. Mascard. de Prob. concl. 813. n. 5. Diether in contin. Besold. Thes. Pr. voc. Geschwistlich.

XXXII. At Fraternitas perpetua non est; Sed constituta rursus dissolvitur morte alterius Fratris, arg. §. 5. l. de Societ. Nov. 22 c. 26. ut ad hæredem planè non pertingat. arg. l. 65. §. 9. ff. pro soc. add. Bachov. ad d. §. 5. Inter vivos verò paciscentium dissensu. §. 4. l. quib. mod. toll. obl. l. 35. de R. l. & gravium inimicitiarum interventu, Muscul. de confr. illustr. ch. 62. non tamen per controversias judiciales Id. ibid. quas amicabili modo componere iudex laboret; quanquam partes ad id cogere nequeat, arg. l. 8. de collat. bonor. l. 3. C. de inoff. test. Carpz. p. 1. c. 1. d. 10. §. 4. Durare tamen Fraternitas semel constituta & exinde descendens amicitia præsumitur, donec dissoluta probetur. Mascard. de Probat. concl. 85. n. 2. quod in simili me docuit sæpius laudatus Dn. Scharfshimid. in Colleg. Famil. Imp. Illustr. de Famil. Saxon. ax. 6.

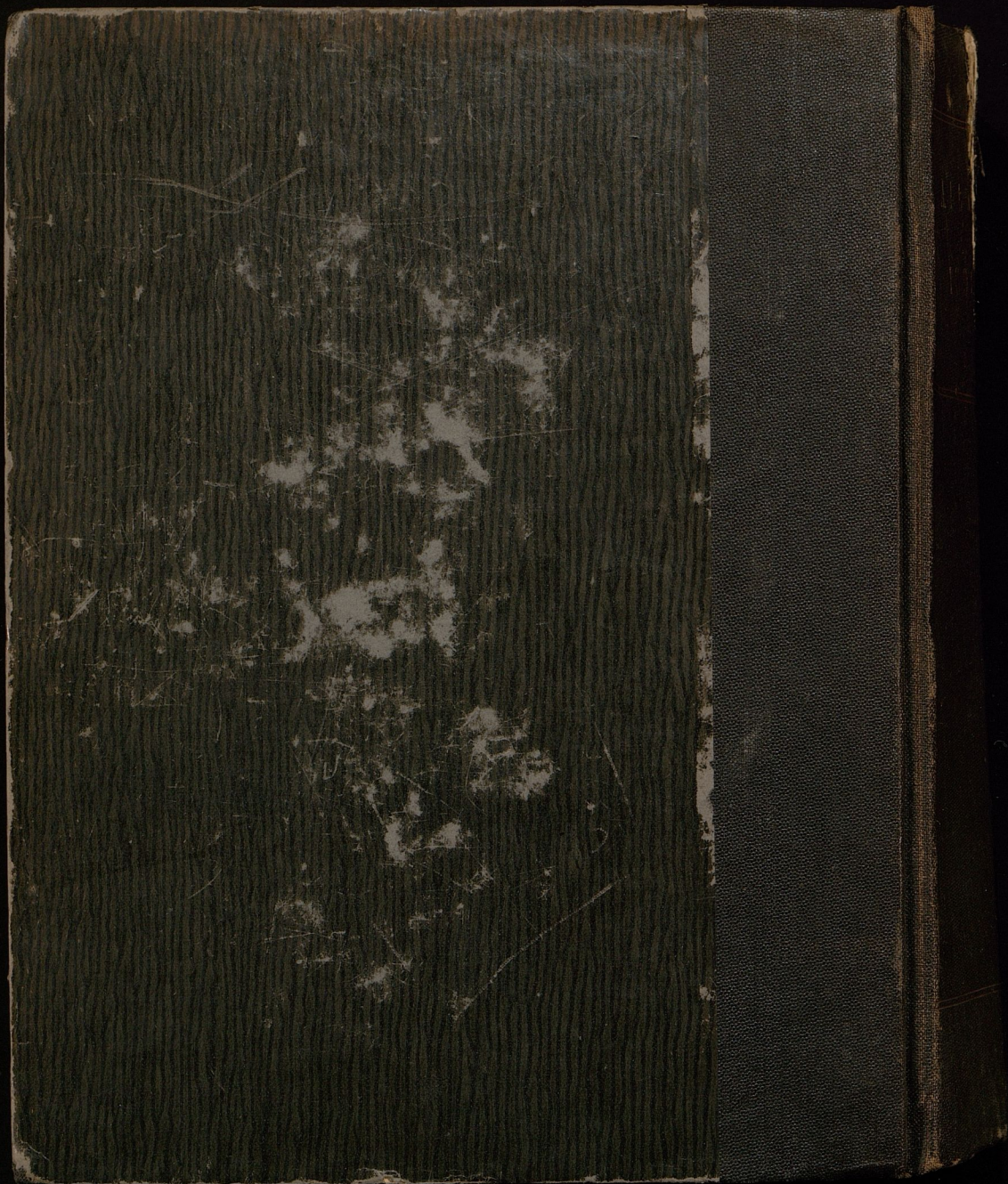
Sed sufficiant hæc de Fraternitate Comptatoria in medium protulisse. Laetiores & accuratorem ejus tractationem non tam propositam, quam jam dispositam temporis angustis prohibuit. Lapsus ergò in illis deprehenduntur forte non pauci. Sed homo sum. Sed juvenis sum. Ergo meæ fortis memor. B. L. eos benigniori, pro candore suo, judicio emendabit. Nullibi errasse hominis non est. Nec hominis est, aberrantem opinionem in humano ingenio ausuque temerario elimasse. Tibi verò DEUS optime, gratiosa Tua assistentia gratias persolvo & humillimas & sempiternas.

F I N I S

Alldorf, Diss., 1630/31

(x 261 3002)

1577

19

DA DOMINE INCREMENTUM!
DISSERTATIO JURIDICA

DE

1691 200

FRATERNITATE
COMPOTATORIA,

Von der Schmauß-Brüderschaft.

PRÆSIDE

DN. HENRICO *Vinc* / D.

Antecess. ac Consil. Noric.

P. 512

PATRONO ac PROMOTORE suo submissa animi observan-
tia etatem suspiciendo,

IN CELEBERRIMA ALTORFFINA

d. 18. August. ANNO M. DC. LXXXXI.

Placidæ Eruditorum Disquisitioni

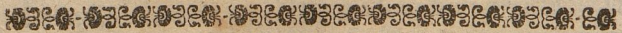
publicè submissa

AB

AUTHORE

JOHANNE PETRO HENRICI,

Budisâ-Lufato.

ALTDORFFI

LITERIS SCHÖNNERSTÄDTIANIS.

15